BUDGET ESTIMATES FOR 1965-66—DEMANDS FOR GRANTS

Demand No. 14—Supplies and Disposals

†ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ (ಗಂಡಸಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ನಾನು ಮಾತ ನಾಡುತ್ತಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಫರ್ಟಿಲೈಜರ್ಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಗೊಬ್ಬರ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸರಕಾರದ ಈಗಿನ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪಾಲಿಸಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಗೆ ಸಹಾಯಕ ವಾಗುವಂತೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 90 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿವೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ಕ್ಕೆ ಎನ್‌ಕರೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನ್‌ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನ ಜನರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪಿಟಾಲಿಸ್ಟ್ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆದು ಅವರಿಗೆ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶದ ಕಡೆಗೆ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಜ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಟೀಲ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೆಳೆದರೆ ದೇಶ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಟೀಲ್ ಪ್ಲ್ಯಾಂಟ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಯೂ ಮಿನಿಯಂ ಹಾಗು ಇತರ ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಸ್ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಫರ್ಟಿಲೈಜರ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಕೆಮಿಕಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬಲಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ನಗರದ ಹತ್ತಿರ ಬೆಳಗೊಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫರ್ಟಿಲೈಜರ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇದೆ. ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಕೆಪಾಸಿಟಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿನ ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪ ಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ. ಫಾರೀನ್ ಕಂಟ್ರೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳು ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಇಂದ ಉಪ ಯೋಗ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಹಾಗು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸ್ಮಾಲ್‌ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಟಡಿ ಟೀಂ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಟೂರ್ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—

> "A positive approach for promoting industries based on Aluminium, Plastic, Ceramics, Glass and other industries .. Government should take a definite lead in promoting and motivating entrepreneurs to undertake industry into this field."

ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಜಪಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಮಾಲ್‌ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಜಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಟೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೆಳೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಟೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ.

> "Japanese experience is that small-scale industries can get an important place in modern industrial economy and improve side by side other industries."

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣದಂತೆ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಕೂಡ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ಡ್ ಎಕಾನಮಿ ಇರಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣಗಳು ಮಾತ್ರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಜನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ಸ್ಮಾಲ್‌ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಎಲ್ಲ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಒಂದು ಕಡೆ ಕಾನ್ಸನ್‌ಟ್ರೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ರೀಜನಲ್ ಇಂಬ್ಯಾಲನ್ಸ್ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಸ್ಟೆಪ್‌ಮದರ್ಲಿ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಂದರೆ ಮಲತಾಯಿ ಧೋರಣೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕಾನ್‌ಸನ್‌ಟ್ರೇಟ್ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ದೇಶದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆತಂಕ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹರಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರು ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಲೊಕೇಶನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಇನ್ ಮೈಸೂರ್ ಸ್ಟೇಟ್— ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆಫ್ 1962 ಬೈ ಕೆ. ಎಂ. ಮುನಶಿ ಎಂದು ಈ ರಿಪೋರ್ಟು ಇದೆ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟು ಪ್ರಕಾರ ಹಾಸನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು ಕಡೆಯ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮೊದಲನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 61,000 ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಲೇಬರರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಸನದಲ್ಲಿ 1,200 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿಜಾಪೂರ ಜಿಲ್ಲೆ ಹಾಗು ಬೀದರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೆಲಸಗಾರರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ರೀಜನಲ್ ಎಂಬ್ಯಾಲನ್ಸ್ ಸರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಸನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—

> "An almost continuous rise in the number of perennial factories is witnessed in Chickmagalur so that it has now left Hassan definitely behind. Hassan is the last in the perennial sector. The cause is equally due to the steep decline in the seasonal conditions and would be worth enquiring."

ಹಾಸನ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳು ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿವೆ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅಷ್ಟೇನೂ ಒಳ್ಳೆಯಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೊರರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ನಾಗಾಲೋಟದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಟೊಮೆಷನ್ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ಸ್‌ನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಸ್‌ಟೀಷಿಯನ್ನರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇನೆ ಅವರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪ್ಲಾನು, ಅಂದಾಜ ಮತ್ತು ಯಾವ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಪೀಟ್‌ಮಾಡಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂಥ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬಹುದು. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ—ಸೈನ್ಸ್, ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ, ಮತ್ತು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನುರಿತಂಥ ತಜ್ಞರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಹೈ ಪವರ್ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಅವರ ಸಲಹೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳ ಕ್ವಾಲಟಿ ಮತ್ತು ಕ್ವಾಂಟಟಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಹಾಗೇ ಹೈಯರ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಟವಿಟಿಯನ್ನೂ ತಂದು ಹೊರದೇಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ

ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಟಡೀ ಟೀಮನ್ನು ತಾವು ಪರರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಆ ಸ್ಟಡೀ ಟೀಮಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಟೆಕ್ನೀಷಿಯನ್ನುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವರು ಪರರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮುಂದುವರಿದಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವ ಪಡೆದು ಬರುವಂತೆ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ—14,16,24,28 ಮತ್ತು 44ನೇ ಮಾನವಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಣದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ, ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಾನು ರೇಷ್ಮೆಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ಒಟ್ಟು ರೇಷ್ಮೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ—ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶವೇ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ನಾಲ್ಕನೆಯದು; ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ. ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾತಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ ಒಟ್ಟು ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದು ಶೇಕಡ 75 ರಷ್ಟಿದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಈ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಉತ್ತೇಜನದಿಂದ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರೊಂದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಈಗ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಗೇ ಕೇಂದ್ರದವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ಟೆಕ್ಸ್‌ಟೈಲ್ ಕಮಿಷನರ ಕೇಂದ್ರ ಕಛೇರಿಯೂ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಬೋರ್ಡಿಗೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಕಛೇರಿಯನ್ನೂ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಗಮನಕೊಟ್ಟಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೀಗ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಈ ಕೇಂದ್ರ ಕಛೇರಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲೇ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಅದು ಕೈಗಾರಿಕಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ, ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯುತಕ್ಕವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ್ದೇ ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರೊಡನೆ ವ್ಯವಹಾರಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ, ಖರ್ಚುಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನೂ ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ—ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆಷ್ಟು ಹಣ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ನಮಗೇನು ಒಂದು ಪಾಲು ದೊರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ನಾವು ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ 11 ಲಕ್ಷ 18 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರು. ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 17 ಲಕ್ಷ 76 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಮೂರನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 122 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 70–75 ರಷ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ಹಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಶೇಕಡ 70-75 ರಷ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ದೊರೆಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೀಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ)

ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 8 ಕೋಟಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅಂದಾಜ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಕೆಲವು ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಟ್ಟು ಗ್ರೇನ್ಯೆಜುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 48,535. ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಫಾರಿನ್ ಜಾತಿಯ ಅಂದರೆ ಬಿಳಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸತಕ್ಕ ಕೆಲವು ರೇಷ್ಮೆ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಜನರಿಗೆಷ್ಟು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ—ಅವುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ ಈ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಚಿಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ, ರಿಯರಿಂಗ್‌ಮಾಡಿ ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಆ ಹುಳುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ, ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಫಾರಂಗಳಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅಂದರೆ ಆ ಮಿಶ್ರಜಾತಿಯ ಹುಳುಗಳು ಸೇರಿದಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಬಿಳೀ ಗೂಡು ಬರುತ್ತೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಗಂಡು ಚಿಟ್ಟೆ ಹುಳುವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಕ್ರಾಸ್‌ಬ್ರೀಡ್ ಮಾಡಿ ಬಿಳಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು, ಅಂದರೆ ಲೇಯಿಂಗ್ಸ್‌ನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಅದು ಮುಂದುವರಿದಲ್ಲಿ ಅದು ಅಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಚಾಕಿ ರೇರಿಂಗ್ ಸಂಟರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಚಾಕೀ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ 80 ನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ಇನ್ನೂ 20 ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಚಾಕಿ ಸೆಂಟರುಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದನ್ನು ಇಲಾಖೆಯವರು ನಾವು 80ನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, 100ನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವು ಇರಬಹುದೇ ವಿನಾ ಅವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ—ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೇ ಈಗ 40 ಚಾಕೀ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇವರ ಒಂದು ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 8 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚುಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಕನಿಷ್ಠ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಆಪರೇಟರು, ಇಬ್ಬರು ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಚಾಪಿಂಗ್ ಬಾಯ್ಸ್, ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಕಿತ್ತು ತರಲು ಅದಕ್ಕೆ ಜನ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬೇಕು. ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಡಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿರತಕ್ಕ 40 ಚಾಕಿ ಸೆಂಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬ ಆಪರೇಟರಿರತಕ್ಕ ಕಡೆ ಅವನಿಗೆ ಹುಳುಗಳನ್ನು ಸಾಕತಕ್ಕ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟು ವಿನಾ ಇನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸಣ್ಣ ಹುಳುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸತಕ್ಕ ಅಗತ್ಯ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಇಲಾಖೆಯವರೇ ತಜ್ಞರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಸುಮಾರು 100 ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಗೂಡು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಎರಡು ಮಣ ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೊಡೆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಚಾಕಿ ಸೆಂಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಕಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಗೂಡುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು 3ರಿಂದ 3½ವರೆಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ಒಂದು ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತು ಯಾವ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ, ರೈತರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ರೈತರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಬಂದಿದೆ. ಅನೇಕ ರೈತರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸುಮಾರು 9 ದಿವಸ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಅದೇ ಚಾಕಿ ಸೆಂಟರ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ 10ರಿಂದ 11 ದಿವಸ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಈ ರೀತಿ ಏಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ

ಸೊಪ್ಪು ಕೊಡದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ತಕರಾರುಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ತಾವು ನಂಬರ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಕಾತುರ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಮೂರನೆಯ ಪ್ಲಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ನೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತುರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಇದನ್ನು ಇಲಾಖೆಯವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

1-30 P.M.

ಇನ್ನು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೌಲಭ್ಯ. ತಾವು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದೀರಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವರ್ಷ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಪ್ರೊವಿಜನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಖಾಯಂ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ವರ್ತಕರು ಹಾಗೂ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಇಂದ ಮೂರು ಲಕ್ಷದವರೆಗೂ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಂದಾಜನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾದಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಇದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಪೂರೈಸಿ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವರ್ತಕರಿಗೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇವೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಫಿಲೇಚರ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಕೂಡ ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇರುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ನಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳುವ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೂಡು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಗೂಡಿನ ಬೆಲೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಗೂಡನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಇಲಾಖೆಯವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಕಳೆದ ಸಾಲಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇದೇ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್, ಅಥವಾ ಪರ್ಚೇಸಿಂಗ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಲ್ಲ. ಇರುವವರಿಗೂ ಕೂಡ ರೇಷ್ಮೆ ಅಂತ ಎಷ್ಟಿದೆ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ, ಯಾವ ರೀತಿ ದರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಅದೇ ಸಂಶಯ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಫಿಲೇಚರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರನ್ನು ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮಾಹಿತಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲಾಖೆಯವರು ಸರಿಯಾದಂತಹ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಟೆಸ್ಟೆಡ್ ಲೇಯಿಂಗ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಫಿಲೇಚರ್ಸ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಧಪಟ್ಟ ಆಫೀಸರು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕಂಡೀಷನ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಲೇಯಿಂಗ್ಸ್ ಸೇರ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಚೇಸ್ ಆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಆಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವತ್ತು ಈ ರೀತಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಓವರ್ ಹೆಡ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್‌ಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಪರ್ಚೇಸಿಂಗ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದೇ ಸರ್ಕಾರದವರು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ)

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶೇಕಡ 15ರಷ್ಟು ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಪರ್ಚೇಸಿಂಗ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† **Sri G. V. GOWDA** (Palyam).—Mr. Speaker, Sir, at the outset, I desire to submit that the progressive character so far as the industrial policy is concerned, has not been maintained. Neither we can derive satisfaction at the results achieved. In my opinion, no efforts have been made to start new industries nor are there efforts to derive more income from the Government owned concerns. Sir, we have been told that Mysore at one time occupied a coveted place in the industrial map of India. From that point of view, it deserves to occupy a more prominent place in the present day and there must have been in the State a fertilizer plant, aluminium plant, news-print manufacturing unit ; in the public sector and also efforts should have been made to get the fifth Steel Plant to Mysore State. Apart from these things, Sir, we should have some more sugar factories in the State of Mysore. Sir, now we are having 8 factories out of which three are functioning in the co-operative sector. We are further told that three more sugar factories are permitted and we do not know whether really industrial licences are given to these three places. The Government of Mysore has recommended certain applications and I say that our efforts would have to be made by the Government to pursue this matter and see that all these applications pending consideration at the Governmet of India level should be given clearance and industrial licence is issued as early as possible. We should see that at least fifteen factories are functioning in our State before the end of the fourth plan. If that attitude is not prevailing, we may get an apprehension whether the Government would be willing to issue any more industrial licences for sugar factories in Mysore. Because I am told that with regard to certain factories, they are changing the terms at the Government of India level and it is even apprehended whether all the three places-M. K. Hubli,, Bidar and Hiriyur—whether these places would be given licences before the end of the Third Plan. Therefore, I am stressing that the Hon'ble Chief Minister and the Hon'ble Industries Minister should see that much persuasion is made at the Government of India level and all the licences are issued for the factories which have been duly recommended by the State Government. I am also told that certain industrial concerns are being converted into Joint Stock Companies and I do not want to speak anything about the merits or otherwise of that proposal. However, I wish to draw the attention of the Hon'ble Minister to the fact whether it is not desirable to convert some of the industrial concerns, which according to Government are brought under good footing into co-operative ventures. The Government says that they are short of funds and they are not able to

start more industries in the State of Mysore. Those industries which according to Government have been brought under good footing can be converted into co-operative ventures, inviting shares from the people up to 49 per cent, Government having one per cent of the shares, and utilising that amount for starting new industries. That could be considered because it goes a long way to benefit the common man. By such conversion you will be making the common man participate in these ventures. If this policy is adopted, it may be possible for the Government to have more money which would facilitate them to start new industries in the State of Mysore.

So far as the investment by the Government in certain industrial concerns is concerned, I wish to say that without foresight, certain things have been done—investment made in M.S.K. Mills in Gulbarga and in the Karnatak Co-operative Textile Mills, Hubli. It shows how the financial aspect of these concerns have not been considered at all. In one case, the liabilities have exceeded the assets, and there the Government has committed, I should say, a big mistake in making an investment of more than 60 lakhs, especially in the Hubli Mills and thereby getting nothing. The accumulated loss is more than five lakhs. Every year that concern is losing. The idea of rehabilitating 30,000 spindles and 606 looms has not been realised. All the machinery then existing have been outmoded, 60 to 70 years old and the Government did not study the financial aspect of the Mill and induced the co-operative society at Dharwar to purchase that Mill and make investment of more than 60 lakhs. That was not a wise thing that Governmet did.

Even in the case of M.S.K. Mills, Gulbarga, 35,140 spindles and 606 looms-machinery was outmoded. The private people who were manning it applied to the Government for financial assistance. In 1959, without studying the financial aspects or the assets and liabilities of the company, Government started investing 64.5 lakhs on condition that all that money would be utilised for the rehabilitation of that Mill. But the wonderful thing that the people did there was—all the money—most of the amount advanced by the Government was utilised to discharge the past liabilities, dues that they had to pay to the Punjab National Bank or the amount that was due to the directors, *etc.*, The result was they suffered a loss of 29 lakhs after acquiring the mill and every year, the concern is losing. Now the Finance Minister has expressed that he is going to advance another thirty lakhs to that particular Mill. I do not know how this further advance of money will bring benefit to the Government or the State. Here, I wish to draw the attention of the House to the observations made by the Public Accounts Committee in the case of M.S.K. Mills, Gulbarga.

> "The Committee feel apprehensive that such type of stop-gap financial arrangements would only postpone the evil day of closing the Mill but at a great and continuous cost to Government. The Committee are of opinion that Government should not make further financial commitments to this mill except

(SRI G. V. GOWDA)

> after a thorough examination and unless it becomes the absolute owner of the majority of the shares. Otherwise, the huge money invested over this Mill may result as a gift by Government to the private sector at the cost of the tax-payer."

Moreover this particular mill wanted a loan to be raised from the National Industrial Development Corporation. A study team of this Corporation visited the Mill. At the instance of the Textitle Commissioner it has given a report that there is a capital deficiency of 15 lakhs, apart from debentures, secured loans and unsecured loans to the extent of 35 lakhs. So the liabilities exceed by fifty lakhs than the assets. And, our Government thought fit to make an investment of more than sixty to seventy lakhs, apart from the guarantee that the Government has given in respect of 20 lakhs. I wish that the Government takes wise steps and examine thoroughly before they make any investment.

So far as the rural industrialisation is concerned I should say that it has not received the encouragement that is due to it. Even the rural artisan training centres have not been increased. What happened to those people who have received training ?

In respect of industrial estates, which have been sanctioned some are working. But Government should take care and see that all those estates that are sanctioned are functioning. In certain places land has been acquired without putting up buildings. I do not know why buildings have not been constructed.

So far as the Sericulture industry is concerned, my friend Mr. Basappa has made observations, and I do not like to take much time of the House repeating them, except to say a few things in respect of cocoon marketing recently established. These were established with the idea of eliminating brokers. On the other hand, more brokers have come into the cocoon market. They go to the ryots and purchase and get the same to the market. The Cocoon Marketing Officer will not be knowing whether this person who has brought it is the producer. It has become impossible for the department to eliminate these middlemen. The ryot has not been helped in any manner whatsoever. Unless the department takes some steps to see that the actual producer is benefited or an agency is brought into existence to protect him, I should say that the ryot will not be helped in any manner. Now when the department has got the scope of picking and choosing the cocoons, I do not know why the Filature Industry should be on an unsound footing. Even this year, we have been seeing that there is much loss to the industry. Unless Government makes efforts to see that new races are evolved, that they are greater in filament and greater in length, unless that is done, I am afraid that the production of silk would continue to be less. The rendetta of silk which had been brought down has again gone up-19 to 20 pounds of cocoon for every pound of silk. In Japan we know tha

one pound of silk could be got out of every ten pounds of cocoons. But here, we have doubled the figure to twenty.

So, unless Government makes special efforts to see that new races are evolved and cocoons are produced, there is no solution for this industry and it can at no time be made self-supporting. Nearly 30 lakhs were spent and now Government propose to spend 43.60 lakhs. Even in respect of industries, if we see the income as well as the expenditure, it is not satisfactory.

Sir, so far as revenue is concerned, for 1965-66 they have estimated Rs. 11,98,00,000 of expenditure. But still the Industries Department is not self-supporting. From the Budget figures, we can see how we are not able to get even a small percentage of interest on the capital invested. I do not know whether they are taking into consideration the depreciation charges. Therefore, it is absolutely essential to have the financial aspects in mind and sea that these industries are made at least self-supporting.

Sir, Government should not leave any stone unturned to have new big industries in the public sector and convert some of the industries into co-operative ventures and see that the common man derives some benefit from these industries.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ (ಭದ್ರಾವತಿ).—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕೆ ನಾವು ವಿಷಾದ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಾಮಾನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಏನೇನು ಕಚ್ಚಾವಸ್ತುಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ವೆ ನಡೆಸಿ ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಿಂಥ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥಿಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಮುಂದೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಬಡತನ ನಿರ್ಮೂಲವಾದೀತು. ಆದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ತರಹ ಬೆಳಸಬೇಕು, ಯಾವ ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಜನತಗೆ ಅನುಭವ ಸಾಲದು. ಜನರಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಣ್ಣ ಕೈಕಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಆಫೀಸನ್ನು ತೆರೆದು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ಜನರಿಂದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನು ಸವಲತ್ತುಗಳು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಎಂದು ತೆರಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು ! ಅದು ಇವತ್ತೂ ಹಾಗೆಯೇ ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಟಕಾಗಿ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಭದ್ರ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಪೂರೈಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಾವಿರಾರು

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ)

ಮನೆಗಳು ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ಸೌಕರ್ಯವಿದೆ. ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯವಿದೆ. ವರ್ಕ್‌ಷಾಪ್ ಇದೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವರ್ಕ್‌ಷಾಪ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕಡೆ, ಅನುಕೂಲತೆ ಇರುವಕಡೆ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಜಾಗವನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥದ್ದು ಆಗಬಾರದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ತುಂಬ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಇವತ್ತು ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಕೂಡ ಮೊನ್ನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಮಾರಕವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು, ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರೇ ಒಂದು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಫೆರೊ ಸಿಲಿಕಾನ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಮೊದಲು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿತ್ತು. ಅದು ಈಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಶರಾವತಿಯಿಂದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಏಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ 15-16 ಟನ್ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ಹಳೆ ಫೆರೊ ಸಿಲಿಕಾನ್ ಪ್ಲಾಂಟನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ತುಂಗಭದ್ರ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಲ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಕಬ್ಬು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸಂಬಂದಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಬ್ಬು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರತಕ್ಕವರು 24 ಗಂಟೆ, 30 ಗಂಟೆ ಕಾದು ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಲಾರಿ ಅಥವಾ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ 'ವೇ ಬ್ರಿಡ್ಜ್' ನಲ್ಲಿ ತೂಕ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ತೂಕಕ್ಕೆ 15 ಕಿಲೋಗ್ರಾಂ ಕಡಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತೂಕದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಂಪನಿಯವರಿಗೆ ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮನಾಪಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನವಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಯಾವ ಯಾವ ರೈತ ಎಷ್ಟುಗಾಡಿ ಅಥವಾ ಲಾರಿ ಕಬ್ಬನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಅವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಗಾಡಿ ಒಂದಕ್ಕೆ 15 ಕಿಲೋಗ್ರಾಂ ಪ್ರಕಾರಕಡಮೆ ಆಗಿರುವ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಕೊಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನುಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಹಾಕಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಲೇ ರೈತರು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

2-00 P.M.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಿನ ಗುಡ್ಡ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವಿದೆ. ಅದು ಬಂಗಾರ ಸಿಗತಕ್ಕ ಗುಡ್ಡ. ನಾವು ಹಿಂದೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆಟವಾಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲಿನ ಮರಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿ ಹಾಗೆಯೇ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ನಿಜವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳು ಆದಾವು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೊನ್ನಿನ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸು ತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಸಿರಾ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರವಾದ ಮೇಲೆ ಬಂದಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಗಳೂ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸ್ಟೇಟಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಆ ಪದಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟು ಕೂಡ ನಾವು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಡೆ ಮದ್ರಾಸ್, ಆ ಕಡೆ ಆಂಧ್ರ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಯಾವ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಷ್ಟೇ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿರುವಷ್ಟು ನಾವು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿಯವರು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೇಡಿಕೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ 2—3 ದಿನಗಳು ಚರ್ಚೆಯಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಕೇಂದ್ರದ ನೆರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ಆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಹೋಗಿ 3 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಮತ್ತು ಈಗ ಇವರು ಹೇಳುವಷ್ಟು ದೂರ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸಚಿವರು ನಾವು ಸ್ಪೆಷಲ್ಲಾಗಿ ಸ್ಟೀಲನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾನ್ಯುಫ್ಯಾಕ್ಚರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈತನಾದವನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾನೋ ಅಂತಹವನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂತಹವನಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಏನು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆದಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ ಅದು ಬರೀ ಕನಸಿನ ಮಾತು ಆಗುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಸಪ್ಪನವರು ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಜಪಾನಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು, ಅವರು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋದರೇ ವಿನಹ ಯಾರೂ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಬಂದಮೇಲೆ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರು ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಇವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ್ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಇದರಿಂದಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅವರನ್ನು ಕೆಲವು ಮೆಷಿನರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆವು. ಅವು ಇದುವರೆಗೂ ನೇರವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಂದು ಸುಮಾರು 1 ವರ್ಷ ಹತ್ತಿರವಾಯಿತು. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ನನಗಂತೂ ಯಾವ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಕಾಣಿಸಿದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ 10-15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಪಕ್ಕದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಅನುಭವವನ್ನು ಇಲ್ಲ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅಲ್ಲದೆ ಇವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲಿ ಆರೆಟರಿ ಮಾಡಿದರೇ ಹೊರತು ಈ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಪಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಇಷ್ಟು ಮಂದಗತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುವಾಗ, ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎನ್. ಜಿ. ಓ. ಗಳು ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಹಣವಿಲ್ಲ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಡಿ. ಎ. ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಒಂದು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಪರಮಾವಧಿಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿರುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಮತ್ತು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎರಡು ಮಿಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಣವನ್ನು ಇನ್ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ? ಸುಮಾರು 60-70 ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಎರಡು ಸ್ಪಿನಿಂಗ್ ಮಿಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ 67 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ನ್ಯಾಯ, ಇದರಿಂದ ಬಂದಂಥ ಲಾಭವೆಷ್ಟು? ಅನುಕೂಲವೆಷ್ಟು? ಇದಾವುದನ್ನು ಇವರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಣಕ್ಕೂ ರಕ್ಷಣೆ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದಂಥವನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಚಿವರು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ, ಮುಂದೆ ಸಚಿವರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಭದ್ರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೇಶದ ಬೋರೆಗೌಡನ ಹಣವನ್ನು ಮುರಿದು ಬೀಳುವಂತಹ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಪಿನಿಂಗ್ ಲೂಮ್ಸ್ ಗೋಸ್ಕರ ವೃಥಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸ್ವಿಚ್ ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಕು ಹಳೆಯ ಲೂಮ್ಸ್‌ಗಳೆಲ್ಲ ಚಟ್‌ಪಟ್ ಆಗುತ್ತವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಎರಡು ಮಿಲ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನ ನಮಗೇನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

Sri B. D. JATTI (Minister for Finance).—As far as the Hubli Co-operative Textile Mill is concerned, I might inform the House that it has turned the corner and it is earning not by thousands but by some lakhs. So, the criticism which he is trying to make against this mill does not hold good. As for M. S. K. Mills, it will take some time.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈಗ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಮಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಸಾವಿರಗಳಷ್ಟು ಅಲ್ಲ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವರಮಾನ ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದಾಗಿ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಒಂದು ಆಶಾಭಾವನೆ ಇವರಿಗೆ ಇದೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಆಶಾಕಿರಣ ಮೂಡಿದೆ. ಇದು ಜಯಪ್ರದವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಮಿಲ್‌ಗೆ ಹಾಕಿದ್ದು, ಆ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಂಥ ಬಂಡವಾಳದ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದು, ಅಲ್ಲದೆ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಬೋನಸ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾಡಿದ್ದಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಗ್ಗೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ :

> "The whole affair gives an impression that the Government has been some how misled to invest its funds resulting in benefit to the Mills' creditors and principal shareholders at the cost of the tax-payer. What is most regrettable is that the Government invested Rs. 60 lakhs without being the absolute owner of 51 per cent shares, because 17 per cent of the shares are to be re-transferred."

ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಖಾತೆ ಇದೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಏನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಅಂತಹ ಮಿಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 70 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂಥ ಮಿಲ್‌ಗೆ, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಯಾರಿಗೋ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಹಣವನ್ನು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇನ್ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ (ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದೂ ಉಂಟು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಮಿಲ್‌ಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಇವರ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನೀತಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೋಸ್ಕರವಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಇಂಟರೆಸ್ಟನ್ನು ಸ್ಯಾಟಿಸ್‌ಫೈ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಮಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಇನ್ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. I must congratulate the Chairman of Public Accounts Committee because he had the courage to criticise the attitude of the Government for investing huge monies without any return.

ಆದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈಗಲಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ವಾದ ವಿವಾದವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಯಿತು. ಇದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖ ತರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಯಾವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಆದಾಯವನ್ನು ತರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾವುದರಿಂದ ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಉದ್ಯಮ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಬಾರದು, ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್‌ನವರು ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಟರ್ನ್‌ಡೌನ್ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ನಮಗೆ ಹಣ ಸಾಲದು, ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣಬೇಕು ಎಂದು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ನಿನವರ ಹತ್ತಿರ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಣ್ಣಾಮುಚ್ಚಾಲೆಯ ಆಟವನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಬೇಕು, ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬೇಕು, ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಬೇಕು ಎಂದು ಡಿಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇವರು ಹೋದರು ಮಾತನಾಡಿದರು, ಅವರೂ ಹೋದರು ಮಾತನಾಡಿದರು, ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಣ್ಣಾಮುಚ್ಚಾಲೆಯ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್‌ಗಳು ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಒಬ್ಬರು ಸೇಲಂನಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಒಂದು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾವುದೊ ಕ್ರಾಸ್ ಎಗ್ಸಾಮಿನ್ ಮಾಡಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ತಳ, ಬುಡ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹೌದು, ನಮಗೆ ತಳ, ಬುಡ ಯಾವುದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಅದರ ಹಿನ್ನಲೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊಸಪೇಟೆಯ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಂತಹ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏನು ತೋರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿತ ಇದ್ದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿತ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಆದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ನಿರ್ಬಂಧವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಖಿಲಭಾರತದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಫರ್ಟಿಲೈಜರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ, ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರತಕ್ಕ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡವೇ? ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಇದೆಯೋ ನನಗೂ ಅಷ್ಟೇ ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಸ್ಥಾನ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ. ನನಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ. ತಾವು ಅನುಭವಿಗಳು. ಯಾರಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವಾಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವ್ಯಸನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಾರದು. ನಾವು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಇದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಮ್ಮ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೆ, ನಾವು ಶಾಲಾ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ನಾವು ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸು ಕೊಡುವಾಗ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತವೆ. ಈಗ ಹೊಸದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಮುಂದೆ ಬಂದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಕೊಡಬೇಕು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಮೈಸೂರಿನ ಜನ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೆಹನತ್ತು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಶಾಖೆಯ ಸಚಿವರು ಕೆಲವು ವರದಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಆದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ, ಕೆಲವು ಆದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನಾಳೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಅನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಸ್ಟೇಟಸ್ ಏನು, ಅದೇನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟಾರೇ ಅಥವಾ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟಾರೇ ಅದರ ವಿಷಯ ಏನು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವು, ಸರ್ಕಾರದ ಪಾತ್ರ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್, ನ್ಯೂ.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೇ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಹೇಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಫಿಲಂ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಫಿಲಂ ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸಿಂಗ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೀಲಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಫಿಲಂ ಪ್ರೊಡ್ಯೂಜಿಂಗ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ವರ್ತಮಾನ ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಯಾರೂ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ವಾಯುಗುಣ ಹಿತಕರವಾಗಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಫಿಲಂ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಿಂಕ್‌ಷೀಟ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲವೂ ಡಿಫೆನ್ಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಅದನ್ನು ರೀಪ್ಲೇಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ? ಜಿಂಕ್‌ಷೀಟು, ಆಸ್‌ಬೆಸ್ಟೋಷೀಟ್ಸ್ ಇವುಗಳನು ಮ್ಯಾನುಫ್ಯಾಕ್ಚರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ? ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ರಾಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಿನರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡು ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಿನರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕುತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಲಾರಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಲೀಸ್ ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಲಾರಿಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿದರು. ತಾವು ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಹಣ ಹಾಕುವಾಗ ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆಯೆ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ, ಖಜಾನೆಗೆ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ, ಏನೊ ಒಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಡಿಸಿಶನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೋರ್ಡು ಮಾಡಿ, ಲಾರಿ ಜೀಪು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಮೆಂಬರುಗಳು ಅಂತ ನೇಮಿಸಿ, ಈ ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಆಂಬಿಶನ್ ಫುಲ್‌ಫಿಲ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಹಣ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ದೇಶದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ; ಇಲ್ಲದೆಹೋದರೆ ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಬಾಯಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಬಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಗತಿಯೂ ಆಗಬಹುದು. ನೀವು 10-15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ, ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಶ್‌ಮೆಂಟಿಗೇ ಜಾಸ್ತಿ ಖರ್ಚಾಗಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ರಾಮೆಟೀರಿಯಲ್ಲನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತಿನ್ನೇನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. About employment potential ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—It will be dealt with in reply.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Concerns which are run by the Government of India, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಯಾವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣಕ್ಕೂ, ಅಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ನ್ಯಾಯವಾದ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ಕನ್ನಡ ಜನ, ಕನ್ನಡ ಮಾತೆ, ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳಿದ್ದು, ಆದರೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲ; ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ 2 ಪರ್ಸೆಂಟಿನಷ್ಟು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಲ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯಿಂದ ಹಿಮಾಚಲದವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯಿಂದ ಹಿಮಾಚಲದವರೆಗೆ ಈ ಬಜೆಟ್ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ; ಇದು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ (ಕಲ್ಗಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೆ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಬಿದರ್ ಮತ್ತು ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೈಮ್‌ಸ್ಟೋನ್ ಬಹಳ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಲೈಮ್‌ಸ್ಟೋನನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರಸರಕಾರದವರು ಲೈಮ್ ಸ್ಟೋನನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ; ಆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಅಥವ ಲೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲವುಂಟಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೂ ಜಾಸ್ತಿ ರೇಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಲಾಬುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಇದು ಕೇಳಿದರೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರು ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ; ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 3-4 ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಿವೆ—ಶಹಾಬಾದ್ ಕಂಪೆನಿ, ವಾಡಿ ಕಂಪೆನಿ ಮತ್ತು ಚಿತಾಪುರ್ ಕಂಪೆನಿ ಅಂತ ಇವೆ. ಈ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ ; ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಯಾವ ಲೈಮ್‌ಸ್ಟೋನೂ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ)

ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ; ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲೈಮ್‌ಸ್ಟೋನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ರೇಟುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಎಕ್ಸೆಂಪ್ಷನ್ ಮಾಡಿ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ. ಮಿಲ್ಲಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಮಿಲ್ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಬಹಳ ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗಿದೆ. ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಮೇನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅಥವ ಮ್ಯಾನೇಜರನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿ ಏನಾದರೂ ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಮಿಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಮಿಲ್ಲು ಲಾಭದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಬೀದರ್ ಮತ್ತು ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಮಿನರಲ್‌ಗಳಿವೆ. ಬೀದರಿನಲ್ಲಿ ಚೈನ ಕ್ಲೆ ಇದೆ; ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಡೈಮಂಡ್ಸ್ ಸಿಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸುರಪೂರದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಖನಿಜಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ನೊ-ಎಕನಾಮಿಕ್ ಸರ್ವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಟೆಕ್ನೊ-ಎಕನಾಮಿಕ್ ಸರ್ವೆಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನೋಡಿ, ಜನಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ತೀವ್ರವಾಗಿ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಟೆಕ್ನೊ-ಎಕನಾಮಿಕ್ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ, ಬೀದರ್ ಮತ್ತು ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ರಾ-ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಲುಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ; ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬರುವ ರಾ-ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 80 ಪರ್ಸೆಂಟು ಹೋಗಿ, ಮಿಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 17 ಪರ್ಸೆಂಟು ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ರಾಮೆಟೀರಿಯಲ್ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ರಾಮೆಟೀರಿಯಲ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಗುಲ್ಬರ್ಗಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಂಟ್ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಂಟ್ ಬಂದಿದೆ, ಹೈಡೆಲ್ ಪವರ್ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕರೆಂಟು, ರಾಮೆಟೀರಿಯಲ್ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮಾದಪ್ಪಗೌಡ (ನಾಗಮಂಗಲ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಹಳ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಮೈಸೂರು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಈಚೆಗೆ, ನಮಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದನಂತರ ನಾವು ಬಹಳ ಕುಂಟುತ್ತಾ, ತೆವಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅಷ್ಟು ಮುತು-

ವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಬೇಕೊ ಅಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳು ನಷ್ಟದಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ.

2-30 P.M.

ಎಲ್ಲ ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಎಲ್ಲ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆಗಬಾರದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನಕ್ಕೆ ತೌರೂರು ಆಗಿರತಕ್ಕ ತುಮಕೂರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಕೋಲಾರ, ಮಂಡ್ಯ, ಹಾಗೂ ಪಾಂಡವಪುರದ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ನು ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮಳೆ, ಬೆಳೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಕಡೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವನ್ನು ಬಹಳ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನ ಬಹಳವಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಬೆಳಗಾದರೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗತಾನೇ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನವರು ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಯಾತನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದಂತಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೇರಳದ ಜನ ಹಾಗೂ ತಮಿಳರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವರದೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಮನಾಪಲಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಕನ್ನಡಿಗರು ಅದೇನು ಪಾಪ ಮಾಡಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೋ ಅವರಿಗೇನೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಿಂದ ಇಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೇಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಸರಕಾರ ಮೊದಲೇ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಾಗ ಒಂದು ಕಂಡಿಷನ್ನು ಹಾಕಿ ನಮ್ಮ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಹಾಕುವ ಕಂಡಿಷನ್ನುಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಡೆಸಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಹೋದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದೇಕೆ ಹೇಳಬಾರದು? ಹಿಂದೆ ಹೇಳದೇ ಹೋದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸಿಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ರಾ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗತಾನೇ ಮಾನ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ರಾ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಟ್ಟು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ನಿಜವಾದ ಮಾತು. ಇವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈಲು ಸೌಕರ್ಯವಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸುಮಾರಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಶರಾವತಿಯಿಂದ ಈಗ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬರುತ್ತ ಇರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದಿರುವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಅತಿ ತ್ವರಿತದಿಂದ ಆಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಬಂಡವಾಳವನ್ನೂ ಹಾಕಲು ಜನಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇವೆರಡು ಬಾಬುಗಳಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳವನ್ನೂ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳು, ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟುಗಳು ಮತ್ತು ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಉಳುವುದಕ್ಕೆಂದು ನೇಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ್ಗೆ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಹೆಬ್ಬಾಳ್ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಜಪಾನು ಮಾದರಿಯ ನೇಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಪವರು ಟಿಲ್ಲರುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು ಎನ್ನುವ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಒಂದು ನೇಗಿಲಗೆ ಸುಮಾರು 2000 ದಿಂದ 3000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ತಂದು ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹಾಗೂ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ನಮಗೆ ಆ ದಿವಸ ಒಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಏನಾಯಿತು ಅಂತಹ ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹಿಡುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾಂತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡದೇ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮಾದಪ್ಪ ಗೌಡ)

ಹೋದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋ ಸಂಪತ್ತು ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಗೋಮಾಳವಿದ್ದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದರ ಖಾಸ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹಂಚುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜಾನುವಾರುಗಳು ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ಏನು ಮೇವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದು ಸಿಗದೆ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮಗೆ ಬಂದಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಯಾಂತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆದಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಜಿಂಕು ಷೀಟುಗಳು ಸಿಗದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಹೊಳೆನರಶೀಪುರದಲ್ಲಿ ಕಲ್ನಾರು ಬಹಳವಾಗಿ ಸಿಗತಕ್ಕ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸ್‌ಬೆಸ್ಟಾಸ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವಿ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ (ಧಾರವಾಡ).—ಸ್ವಾಮೀ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ನಾವು ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿನ ಜನ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪದೇ ಪದೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಜತ್ತಿಯವರು ಹಿಂದೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಧಾರವಾಡ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಎಸ್ಟೇಟು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಾರಿಯೂ ಕೂಡ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮಳಿಗೆಗಳು ಈಗ ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅನೇಕ ಮೆಷಿನರಿಗಳೂ, ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲೂ ಇವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಪುರವಟೆ ಮಾಡದೇ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಬಂದಾಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪುರವಟೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪುರವಟೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಜನಕ್ಕೆ ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟು. ಅತಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುವುದು ತಾವು ಕೊಟ್ಟ ವಚನವನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಜನರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರು ಎರಚುವಂತೆ ಮಾಡದೆ ಅವರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಧಾರವಾಡ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಧಾರವಾಡದ ನಡುವೆ ಹತ್ತು ಮೈಲಿಗಳ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಾವು ಇಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ಏರಿಯಾವನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲೈಸು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಈಗ ತ್ವರಿತದಿಂದ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತು ಮೈಲಿಗಳ ಏರಿಯಾದಲ್ಲೂ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಭಾಗದ ಜನರು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟು ಆಫೀಸರುಗಳು ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನಗಳ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅವರ ಮನವೊಲಿಸಲು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಈ ಏರಿಯಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಜನ ಬಂದಾಗ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೋ ಆಪರೇಟೀವ್ ಬೆಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಆಪರೇಷನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು

ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಡಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಾಡಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳದು ಖರೆಯೋ ಅಥವಾ ಕೋಆಪರೇಷನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳದು ಖರೆಯೋ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಆಗದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸರಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ಲಾನುಗಳು ಹಾಗೂ ಎಸ್ಟಿಮೇಟುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬಿಡಬೇಕು. ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಶೆ ಉಂಟುಮಾಡಿ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ ಯಾವ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಉದ್ಯಮ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇಂಥ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಇದ್ದವರನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜನ ಕೂಡ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ವಿಜಾಪೂರ ಧಾರವಾಡ ಬೆಳಗಾಂವ ಕಾರವಾರ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಳಜಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಜನರಿಗೆ ನಿರುತ್ಸಾಹ ಮಾಡದೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯಲು ಉದ್ದಿಮೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವನಾಥ ಐಕಳ (ಸುರತ್ಕಲ್).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಲೂಂ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತೇನೆ. ಕೈ ಮಗ್ಗದ ಮೇಲೆ ದುಡಿಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಕೈ ಮಗ್ಗದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ನೂಲು, ಬಣ್ಣ, ಇವುಗಳ ಕ್ರಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಲು ಸಿಗದೆ ಜನ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಮಗೆ ಹಿರಿಯರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 40 ಕೌಂಟಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರತಕ್ಕ ಬಟ್ಟೆಯ ತಯಾರಿಕೆಯು ಕೈಮಗ್ಗದವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿ ಇಡಬೇಕು, ಅಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಹಾಗು ಅದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿ ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಲೂಂ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದು ಭಯಂಕರ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಪಾವರ್ ಲೂಮ್ಸು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಪಾವರ್ ಲೂಮ್ಸು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ಷೆಡ್ಡಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಮಾನು ತರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಪಾವರ್ ಲೂಮ್ಸು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವ ಮೋಟಾರ್ಸ್ ಅನುಕೂಲತೆ ಇಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಪಾವರ್ ಲೂಮ್ಸು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಮಾನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಿಂದ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಸಪ್ಲೈ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಹಾಗು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಟೀ.ಎ., ಡೀ. ಎ. ಹಣ ಈ ಪಾವರ್ ಲೂಮ್ಸು ಬೆಲೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಎಂಟಹತ್ತು ಕಡೆ ಪಾವರ್ ಲೂಮ್ಸು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಷೆಡ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸ್ವಂತ ಭತ್ಯದ ಖರ್ಚು ಪಾವರ್ ಲೂಮ್ಸುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಖರ್ಚಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಕಿನಿಗೋಳಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ದುರಾಚಾರ ಅನಾಚಾರ ಅವಿಚಾರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಈಗ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಿ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಂಥವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಖಾದಿ ತುತ್ತು ವಿಲೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಜನಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಹಾಯ ಧನ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿಜವಾಗಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ಬಟ್ಟೆ ಸೋಪು

(ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವನಾಥ ಐಕಳ)

ಗಾಣದ ಎಣ್ಣಿ ಚರ್ಮದ ಸಾಮಾನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಮಾಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳಲು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ಅವರು ತಿರುಗಾಡುತ್ತ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅಂಥವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ರಿಟೈರ್ ಆಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ 58 ಜನರ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಶಹಾಬಾಸಗಿರಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ 58 ಜನರು ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದವರಿಗೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ ಮೊದಲು ಇದ್ದವರಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸರಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮಾಡಲಿ. ಈ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡು ಅಂದರೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತು ಹೋದ ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಜಗಳವಾಡತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಿತ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನು ಮಿನರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ದುಂದು ಮಾಡಿ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಿನರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಲಾರಿಗಳಿವೆ ? ಎಷ್ಟು ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ? ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಅದಿರು ಕಳಿಸಿ ಹಣ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಲಾಭ ದೊರೆಯುವುದರ ಬದಲು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಅವ್ಯವಹಾರ ನೀತಿ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಬ್ಬಿಣ ಅದಿರು ಮೈನಿಕಾ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಫರ್ಮ್ಸ್ ಎಷ್ಟು ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ಆದರೆ ಈ ಮೈನಿಂಗ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಲಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಇದು ಒಂದು ದಾರುಣ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಫಾರೆಸ್ಟ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಜ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸದುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೊಸಪೇಟೆ ಶುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಮರಾರಕಾ ಎನ್ನುವವರು ಮುಂಬಯಿಯವರು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಳು ಜನ ಡೈರೆಕ್ಟರರಲ್ಲಿ ಐದು ಜನ ಡೈರಕ್ಟರರು ಮುಂಬಯಿಯವರು ಆಗಿದ್ದು ಅವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಟಿಕೇಟಿನಿಂದ ಆರಿಸಿ ಬಂದ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸದಸ್ಯರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸಪೇಟೆ ಶುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ಒಂಭತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಮಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಹಾಗು ಗಂಗಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರಖಾನೆ ಕೊ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಸಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸದಸ್ಯರು ಮೊರಾರ್ಜಿ ಬಂಧುಗಳು ಡಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಕಮಲಾಪುರ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು.

Sri K. MALLAPPA.—We are not under the influence of anybody. We have made recommendation. I am making a definite statement that we have made recommendation for establishing sugar factories at Kamalapur and Gangavathi. Applications are pending before the Government of India. We are not the licensing authority and the Government of India have to issue the license.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—It is not enough if the Government make just a recommendation. The Government should pursue it. The raiyats of these two places have come forward and they have

been trying for the last 5 to 7 years, but still this Government simply makes a recommendation. That is an eye-wash. Actualiy this Government is under the influence of those Millionaire Congress Parliamentary Members who are preventing the establishment of sugar factories at Kamalapur and Gangavathi.

Mr. SPEAKER.—I believe this point was raised by the Hon'ble Member some time back and somebody asked whether he was a relation of somebody else.

ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವ ನಾಥ ಐಕಳ.—ಆ ರೀತಿ ಅವರ ಒಂದು ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸ್ತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲೀಗ ಕೆಲವು ಬಾಟಲ್ ನೆಕ್ಕುಗಳಿವೆ. ಅದರಿಂದ ಅವು ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾರಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಯು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ—ದಿನಂಪ್ರತಿ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಖಾಸಗೀ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳೆಷ್ಟು ಸ್ಥಾಪಿತ ವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ–1962–63ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ 253, ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ 55, ಮತ್ತು ಕೇರಳದಲ್ಲಿ 45, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 48 ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನು 63—64ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ 158, ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ 27, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ 42 ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 28.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವೇನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ?

ಖಾಸಗಿಯವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ, ಅವರು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ಆಸ್ತೆಯನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿ ಅವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿವೆ.

Sri K. MALLAPPA.—One hundred and fifty-two licences have been given for the private sector.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—I can quote authoritative figures published by Canara Bank News letter. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೊಸ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ್ಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸ್ತೆ ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ತೃಪ್ತಿಕರ ವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ (ಮೈಸೂರು ಉತ್ತರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಸಕ್ಕರೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಕಾಟನ್ ಟೆಕ್ಸ್‌ಟೈಲ್ಸ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ಸಾಹ ಕಂಡುಬಂದಾಗ್ಗೂ ಇದುವರೆಗೆ ಇವರು 4-5 ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು 2 ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ, ಇನ್ನೂ 2 ಬರುವುದರಲ್ಲಿವೆ, ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 2 ಲಕ್ಷ 40 ಸಾವಿರ, ಕಾಟನ್ ಟೆಕ್ಸ್‌ಟೈಲ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ; ಸ್ಪಿಂಡಲ್ಸ್‌ಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇವರು ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವು ಬರಿ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇವೆಯೇ ಹೊರತು ಅವಿನ್ನೂ ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ 3ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೇನೂ ಆಷ್ಟಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬೇರೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋ ಅಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಕ್ಕೆ 10 ಸಾವಿರದ ವರೆಗೂ ಸಾಲ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸದರಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ)

ಯಲ್ಲೇ ವಾಪಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರೊಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಸಾಲ ಪಡೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ರಾಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆಗುತ್ತದೆ, ಇನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವು ಒಂದು ವರ್ಕಿಂಗ್ ಆರ್ಡರಿಗೆ ಬರಲು ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೇ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬೇಕು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಆ ಸಾಲವನ್ನು ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ರಿಟರ್ನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದರಿಂದೇನೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳವರಲ್ಲಿ ನಿರುತ್ಸಾಹ ಮೂಡಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 14 ಇವೆ. ಇನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಯಾವ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅವು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಇದೆ. 2 ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ನಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನು ಉಳಿದ 12 ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಅವುಗಳು ಈ ದಿವಸ ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವು ಗಳಿಸಿರತಕ್ಕ ಲಾಭವನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಕೆಲವು 5 ಸಾವಿರ, ಕೆಲವು 10 ಸಾವಿರ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು, 1 ಲಕ್ಷ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭಗಳಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ—ಅಂದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜ್ ಮಾಡಲು ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ 2—3 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ವರ್ಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಬೇರೆ ಬರಿ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಒಂದು ಅರಿವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಎಂಥವರಿಗೂ 3—4 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಲಾಭನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನುರಿತು ಬಂದಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೇ ಹಾಕಬೇಕು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೇ ಕಳೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವ್ಯವಹಾರ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸ್ಮಾಲ್‌ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ 28 ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ 8 ಆಗಿದೆ 10 ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಮುಗಿಯಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಪ್ಲಾನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ನಿರತರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳು ಮುಗಿಯುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ, ಒಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಕೊಟ್ಟು ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

3-00 P.M.

ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್, ಇದು ತಮ್ಮ ಬಾಬಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹೋಮ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಛೇರ್ಮನ್‌ರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅದರ ಮೆಂಬರುಗಳು ಯಾರು ಎಂದರೆ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ, ರಾಯಚೂರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಯಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ದೂರದಲ್ಲಿರುವವರು ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಆಗಲಿ ಎಂ. ಪಿ. ಆಗಲಿ

ಯಾರಿಗೂ ಕೂಡ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಇದು ನಾಚಿಗೇಡಿನ ಸಂಗತಿ. ಜೊತೆಗೆ ಇದು ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕೈಮಗ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಟೇಟ್ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ದುರ್ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಬಹುಶಃ ನಾವು, ನೀವು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಊಹೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೈಮಗ್ಗಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 50-60 ಸಾವಿರ ಇದ್ದದ್ದು 30-40 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಕೈ ಮಗ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಪವರ್ ಲೂಮ್ಸ್‌ಗೆ 56 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ ಇದುವರೆಗೂ ಖರ್ಚಾಗಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟೂ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಂಟು 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, 2,000 ಪವರ್ ಲೂಂಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕಡೆ 1,200 ಮಾತ್ರ ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಅಂಕಿ ಅಂಶದ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಕೈಮಗ್ಗದ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೂರುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದಿವೇ, ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅವು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ, ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಸರ್ಸೆಂಟೇಜ್‌ನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ರೀತಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಮೆಂಬರು ಅಥವಾ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಚೆರ್ಮನ್‌ರಿಂದ ಅವರು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಮೈಸೂರಿನವರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಸುಳ್ಳು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೇರಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೋಗಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಏಜೆನ್ಸಿ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಸೋಪು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಏಜೆನ್ಸಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಇಡೀ ಸ್ಟೇಟ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬಬ್ಬರಿಗೆ ಏಜೆನ್ಸಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಅವರು ಮನಾಪಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಕಂಪೆನಿಗಳವರು ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯವನ್ನೂ ಸಹ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಈ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳನ್ನು ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ವಾರು ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕುವಾರಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೂ ಅದರಿಂದ ವರಮಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರು ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಏಜೆನ್ಸಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಪಾಳೇಗಾರರಂತೆ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ರಿಬೇಟ್ ಕೊಡುವ ಬಾಬುಗಳು ಇವೆ. ಎಣ್ಣೆ, ಕೊಟ್ಟಣದ ಅಕ್ಕಿ, ಇಂತಹ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ರಿಬೇಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಲೆಕ್ಕ ತೋರಿಸಿ ಖರ್ಚು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಬ್ಬರ್ ಮತ್ತು ಕಾಯರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಾರಿನ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಆದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲ. ತಿಪಟೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ನಾರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನೀವು ಟೂರ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಟಿ. ಎ. ಡಿ. ಎ. ಸಿಕ್ಕುವುದಾದರೆ ಟೂರ್ ಮಾಡಿ......... ....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಟೂರ್ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಶರಣಪ್ಪ (ದೇವದುರ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇವೆ ಮತ್ತು ಅವು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈಗ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ಐದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬತ್ತ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರದೇಶವಾದ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬಂದದ್ದೇ ಆದರೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲಾಗಲಿ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು

[SRI B. V. MAGAVI in the Chair]

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ಜತ್ತಿಯವರು, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರ ಮುಂದೆ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ ಲೀಸ್ ಮೇಲೆ ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಕೊಡಲು ಜನರೇ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ, ಸರಕಾರವೂ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶವಿರುವ ಹಾಗೆ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶವೂ ಕೂಡ ರಾಯಚೂರು ಮತ್ತು ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಬಿಜಾಪುರದ ಬಹು ಭಾಗ ಕೂಡ ರಾಯಚೂರಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ಸ್ಪಿನ್ನಿಂಗ್ ಮಿಲ್ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನೂಲಿನ ಗಿರಣಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಸಹಕಾರಿ ಬೇಸಿಸ್‌ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹತ್ತಿಗಿರಣಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 7—8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಇದುವರೆಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ 10 ಲಕ್ಷ ಸೇರಿಸಿದರೆ ನಾವೂ 10 ಲಕ್ಷ ಸಹಾಯಧನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಮೆಯಾದರೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದುವರೆಗೆ ಸರಕಾರ ಸಹಾಯಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆ ಕಂಡೀಷನ್ ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಮಾಡಿ ಇದುವರೆಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಹಣದ ಅಭಾವವಿದ್ದುದರಿಂದ 10 ಲಕ್ಷ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಈ ವರ್ಷ ಸಂಗ್ರಹಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಅನೇಕಸಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಕಾರ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಪಿನ್ನಿಂಗ್ ಮಿಲ್ ಮುಂದುವರೆಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ, ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಅಥವ ಒಕ್ಕಲತನದ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗೆ ನಾವು ಬಹಳ ದೂರದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಖರೀದಿಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಲು ಈ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪಿಸಲು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಜಲಾಶಯದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ದೊರೆಯುವುದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಒಕ್ಕಲಗರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಆ ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಒಕ್ಕಲತನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಮತ್ತು ಔದ್ಯೋಗಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಕಾರವಾಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅಂಥ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟನ್ನು ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನರು ಭೂಮಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವು ಕಾರಣ ನಮೂದುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಪವರ್ ಬಂದಿದೆ. ಆದಷ್ಟು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಸ್ಥಳದ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಸಿಧಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ವೀವರ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವಿಚಾರವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ. ಅನೇಕರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೂಲುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ದುಡಿಮೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ನೇಕಾರರಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆ ದೊರೆಯಲು ಅವಕಾಶವಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಈಗ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಕೇವಲ 3—4 ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಗೆ ನಾನು ಬಂದಾಗ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕಾಟನ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಸಫಲವಾಗಿಲ್ಲ, ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸುಮಾರು 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ, ಅನೇಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 250 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಈ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ದಿಟ್ಟ ಮನೋಭಾವವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನಾವ ಭಾಷೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಷಯ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ಅದು ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲೇ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಡೀಲ್ ಮಾಡುವವರೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನವಿರುವುದರಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸದೈವದಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಮತ್ತು ದಕ್ಷರು. ಅವರು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೆರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಳಂಬವಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ತಮ್ಮ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನು ಈಡೇರಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಹಾಸನದ ಅನೇಕ ಮುಖಂಡರು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಹಾಸನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೋಲ್ಡ್ ಸ್ಟೋರೇಜ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಡೀಹೈಡ್ರೇಟ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಸಹ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಷೇರು ಮೊಬಲಗನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲಾ ಮುಖಂಡರು ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ನೆರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹೊಳೆನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿಮೆಂಟ್ ಆಸ್ಬೆಸ್ಟಾಸ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ತೆಗೆಯುವ ವಿಚಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ವಹಿಸಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಸ್ಥಳದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಬಾಗೇಶಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅದು ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri K. MALLAPPA.—Sir, some Hon'ble Members expressed that the industrial development of the State is not satisfactory. Although this is not correct, I should like to say that the progress was somewhat halted due to the fact that there was power shortage in the country. If power shortage was not there, there would not have been the halting and the progress of industries would have been as we all expected. Now that the Sharavathi power project has been commissioned the pace for rapid industrial growth has been set and it would be the highest endevaour of the State to see that this is achieved with all speed. With this object in view, the Government has drawn up a comprehensive programme. I will now review briefly the programme the Government has set before it and also the means and methods by which Government intends in fulfilling it.

Sir, Government has decided to give immediate attention to expand and diversify the production of the existing Government industries. That will be the first and the immediate attention that the Government has decided to give. I will now briefly give the various industries which the Government intends to expand and diversify.

Sir, in the Mysore Iron and Steel, Bhadravathi, the expansion and conversion of mild steel into special steel has been taken up at a cost of 18 crores and the work has been going on. There was however some delay initially. The delay was beyond the control of Government. Nevertheless, progress has been kept up and it is hoped that by the end of 1965-66 the factory will be able to produce about 77,000 tons of special steel. Proposals are also under consideration to raise the production of special steel to 1,30,000 tons in the Fourth Five-Year Plan period and advance action is going to be taken during the next year. To meet the needs of the expansion of the steel production, the pig iron production during the Fourth Plan will be raised to the extent of about 200 thousand tons.

The next is the Government Porcelain Factory. This factory is now to be modernised and arrangement has been made to secure the collaboration and also equity participation by the famous Electro-Porcelain Manufacturing company of Japan *i.e.* N.G.K. Arrangements will be made immediately to raise the production from 2,500 tons to 5,000 tons not only of the sort of porcelain we have been producing at present but also higher ranges *i.e.*, high tension insulators. Similarly, the Government Electric Factory is going to be modernised and its production capacity would be raised.

Government Soap Factory has been producing at present about 1,500 tons of soap. It is now intended to raise its production to 6,000 tons and the machinery costing about 33.70 lakhs has been already ordered and it is being manufactured in Italy. It is an automatic type of machinery and by June we are expecting to have the machinery here and when that is installed, the production of the factory will not only increase but the quality of the soap will also be improved.

The Implements Factory at Hassan will be reaching its target production of 30 lakhs this year. Some Hon'ble Member said that it should be improved to produce agricultural implements required by agriculturists. At present, the factory has been producing agricultural implements required by agriculturists and to its maximum capacity. Arrangements will be made to raise the production to 60 lakhs next year and the investment required in this respect will be about 30 lakhs. It is producing pick-axes, crow bars, etc. I may tell my Hon'ble Friend that there is such a large demand for pick axes and mumties that we are not in a position to meet the demand and that is why production is going to be doubled. In about a year production will be raised to Rs. 60 lakhs and arrangements have been made to install additional machinery costing about Rs. 30 lakhs.

3-30 P.M.

There is a very heavy demand for electrical goods in the country. Sharavathy has gone into production. We have to build up transmission lines. Rural parts have to be electrified. There is a very large demand for motors, switchgears and transformers and to meet this increased demand the New Electric Factory is going to be expanded. The cost of this factory was estimated to begin with at about Rs. 5 or 6 crores, but now it is proposed to be raised to Rs. 8 crores and it will be expanded to produce not only lower range transformers but also higher range of transformers.

Having done this, we also intend to devote our attention for the establishment of basic and heavy industries. Hon'ble Members may be aware of the efforts made by this State to have the fifth integrated steel plant at Hospet. The Government of India appointed an expert committee namely the Dastur Committee and this committee has already submitted feasibility report to the Government of India. Our Government also constituted a committee of experts and experienced persons. They have collected all the facts and figures and the data so collected has been incorporated in a brochure which has been made available to all the Hon'ble Members. It will be seen from that brochure that from all points of view, from the availability of raw materials, from the suitability of site, communications, etc., Hospet is eminently suited for the fifth major steel plant. Quite recently, the Anglo-American Consortium which has undertaken to build a major steel plant in India visited Hospet, examined the ore available there and other facilities which can be had there. The data collected by the committee appointed by the State Government has been made available to the consortium team which visited Hospet and I am glad to say that the team is very much impressed about the suitability of the site and I am confident that the team will recommend Hospet as one of the most suitable sites to the Government of India. It is the firm belief of this Government that the Government of India is going to decide in favour of Hospet as the site of the fifth steel plant as that site has got every facility that is required for a major steel plant.

(SRI K. MALLAPPA)

The next heavy industry which the Government has been contemplating to establish is the Aluminium plant. The agreement is already entered into with the Indian Aluminium Company to establish the plant with an initial installed capacity of 35,000 tons per annum and this has to be stepped up to about 1 lakh tons in due course. The company is now engaged in investigating a suitable site in the State for the location of the factory. The Government has offered all the necessary facilities like power, land and water and I am hopeful that the committee which has been appointed for selecting a suitable site by the Indian Aluminium Company will be able to make a selection. In all probability, it will be somewhere near Hubli because Hubli has got certain facilities like railway line which can bring bauxite which is the raw material required and which is not found in our State but has to brought from Kolhapur in Bombay. There is a power terminal station already put up and water also can be had from Malaprabha canal which will be running very close to Hubli.

Sri H. R. KESHAVAMURTHY (Gandasi).—No bauxite in our State?

Sri K. MALLAPPA.—We have got some bauxite deposits in Belgaum District, about 2 million tons, which may be sufficient for one or two years but not for all time to come.

The third major industry which we propose to establish in the State is the fertilizer factory. The fertilizer technical committee some time ago *i.e.*, in 1960 I think, recommended Mangalore as the most suitable site for a fertilizer factory. Members may ask why Mangalore is recommended for the location of the fertilizer factory. Fertilizer has to depend upon certain raw materials which are to be imported from outside. For instance, rock phosphate has to be imported from Middle East and Naptha from Bombay. So, a port will be a place better suited from the point of view of transporting raw materials and Mangalore is very well suited in every respect. So, it has been recommended as a suitable site for a fertilizer factory. This will also help the early fulfilment or the early construction of an all-weather port there, and it may also help in the completion of the Hassan-Mangalore Railway.

The Bechtel Corporation of U.S.A. have offered to construct a chain of fertilizer plants in India, and they have deputed recently their team of experts to inspect the site and to examine the marketability of the fertiliser likely to be produced in the factory. The proposal now is to put up a plant of 200,000 tons of nitrogen. We have collected the figures and we have give them to the team. The Team of Experts is convinced that there is demand for the fertilisers in the State and Mangalore will be a suitable place for locating the factory. They will submit their report to the Government of India.

Sri SANJEEVANATHA AIKAL.—What is the area of land they require?

Sri K. MALLAPPA.—They may require about four to five hundred acres. Whatever land is necessary, will be made available; I do not

know the exact extent, for the factory and also for the labour colony. My friend need not have any apprehension that very valuable land will be acquired and people will be displaced. Land, where people are not to be displaced, and land which is not considered to be very valuable, will be taken.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—We will give plenty of that kind of land.

Sri K. MALLAPPA.—I am glad that the Hon'ble Member has offered his co-operation. If there is agitation, it is possible we may lose the fertilizer factory. Whatever land is necessary should be given so that we can have the factory established there. At the same time I want to tell the Hon'ble Member that it is not our intention to take valuable land and displace the people. Displacing will be to the least minimum. I cannot assure that there will be no displacement. There will be, but it will be the minimum. We will try to acquire land which is not required by the people.

These are the three major industries. The investment will be very heavy. If a steel plant comes up, it will have to come in the public sector. It should be an undertaking by the Central Government, because the investment involved, the cost involved is in the order of 350 or 400 crores. Members may be interested to know that in case the Central Government refuses, or thinks that the factory should be established elsewhere, and it decides to do so, I have already made it clear, both on the floor of this House as well as outside by my utterances, that if it is not possible to start a big factory, at least a small factory will be started to begin with, with arrangements for progressive expansion. Of course, I should like to reiterate the stand that the Government has taken in this regard. These are the three major basic industries, which the Government in very keen to develop and Government will put forth all efforts possible to accomplish them.

Our State has to utilise the rich mineral and forest resources which we have in abundance. We are very fortunately placed in this regard. My friend made a reference that our forest resource should be utilised. A pre-investment depth survey is taken up with the assistance of the United Nations Organisation. Recently an expert by name Mr. Miller, Technical Adviser to the United Nations Organisation, conducted a preliminary survey of the resources of the State. He has tentatively drawn up a list of industries for intensive survey. They are a 300 ton pulp plant, a Chip Board and Fibre Board industry, a chain of wood working industries. These are forest industries. Then regarding mineral based industries, he has mentioned, steel plant, steel pipes ferro-chrome, abrasives and refractories. Technical experts concerned with various industries which I now stated will be deputed and they will conduct an intensive survey of the resources here and prepare projects which will be implemented with the co-operation of the United Nations Organisation. In this connection, I should like to refer to some suggestions, which my Hon'ble friend Mr. Keshava Murthy and Sri Deve Gowda have made during their speech.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—You and I have more forest land.

Sri K. MALLAPPA.—I admit that Hassan District is not very well developed. There are certain facilities for mineral based industries. It is the intention of the Government to use those mineral resources and develop those industries there. Asbestos is available near Holenarasipur. Near Bagespur, there are certain facilities for establishing an industry to produce abrasives. These facilities will be remembered and I hope when projects are to be prepared by the technical experts who are to conduct the intensive survey, pre-depth survey, Bagespur and Holenarasipur will be recommended for refractories, abrasives and also cement asbestos.

Our country has been experiencing an acute shortage of consumer goods. The State has taken an active interest in promoting industries to produce such consumer goods which are found in acute shortage. I will give a few of such industries by way of illustration. Cement industry— we have been producing about 8 or 9 lakhs tones of cement at present. Licences have been secured for setting up cement plants at four places. Wadi for 400 Thousand tonnes, Hosadurga 200 thousand tonnes Nagarahalli 200 thousand tonnes and Sedam 200 thousand tonnes. I want to tell my hon'ble friend Sri G. V. Gowda that so far as cement is concerned, it is reserved for private sector. Therefore, licences have been secured to enterprenuers who came forward. We will bring pressure on them to start factroies as early as possible. However, if they do not start we do not leave it at that. The State will make effort to start cement factories in the public sector.

A reference was made about sugar factories. I know there is great dissatisfaction amongst the members. Our State has a very big potential for manufacturing sugar. Nine applications have been recommended including Gangavati, Kamalapura and Kollegal. I am sorry that one of the hon'ble members said we are in the influence of some members of Parliament and therefore we are not serious in recommending or in getting licences for a factory at Kamalapur. It is not true. We are perhaps more anxious than the hon'ble member himself to get a sugar factory at Kamalapur and if possible we want to have a very big factory at Gangavati. In fact we have made some offer to enterprenuers to lease out 20,000 acres between Gangavati and Sindanoor to establish a very big sugar factory. We know that by establishing a sugar factory we will not only be helping the people who are cultivating sugar cane in those areas but we are also getting raw materials like bagasse and molasses. Bagasse is the raw material for paper and molasses is the raw material for alcohol which is again a raw material for the production of acetic acids and derivative of acetic acids.

Sri G. V. GOWDA (Palya).—What prevented you from getting license?

Sri K. MALLAPPA.—Licences are held up ; issuing of licenses is not in our control. We can recommend and we can also bring pressure on them. Ultimately the licensing authority is the Government of India.

The Government of India has been considering applications. Three applications for licenses are before them. They are, sugar factory at Bidar, Mugatkhan Halli and Hiriyur. The difficulty however in these cases is finance. Either the State Government or the Central Government will have to help to the extent of about a crore each. It means each factory will require more than a crore and the Government will have to find money to the extent of three crores to these factories. It is a problem. According to my information the Government of india is examining this question. The Industrial Finance Corporation is not in a position to advance money to this extent. It is not only Mysore but there are other States depending for finances on Industrial Finance Corporation. If all the States approach the Industrial Finance Corporation, they will find it very difficult to meet the demands of all the States. Therefore the consideration of finance is holding up the issue of licenses. But, we hope that soon the matter will be decided and we will be able to get licences. But with that we will not be resting on our oars and we will continue to press our case more. In fact we have appointed a committee to prepare a sort of blueprint for the development of sugar industry in the State and it will be finalised soon. Some more factories will be in our blueprint and during the Fourth and Fifth Plan we will press for some more factories.

AN HON'BLE MEMBER.—Why not have small units ?

Sri K. MALLAPPA.—My hon'ble friend must know that in small units there will be very heavy overhead charges. It is not economical. A viable unit is considered to have a crushing capacity of at least 1500 tonnes. A committee was appointed by the Government of India to go into the question of making the existing units viable and they have recommended that the existing units be expanded further so that they can become viable. Therefore establishing small factories, will not be economical and production will be costly. Already the price of sugar is considered to be costlier in India compared to the price elsehwere.

Sri G. V. GOWDA.—Will a copy of the blueprint when prepared be placed on the Table of the House.

Sri K. NAGAPPA.—Certainly.

I was referring to cement and sugar industries. Now I will come to textiles. The existing spindlage in our State is about 5 lakhs. Permission to expand to 6·5 lakhs spindlage has been given. We have given permission to expand in the case of those mills where progress has been satisfactory. However, in the case of new licences the performance is not satisfactory. Licences have been given to new comers to instal 2 lakh spindlage. When this is done the State's spindlage will come to 8.5 lakhs.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—There are people who have obtained licences and sold them. You can give to such persons who will start.

Sri K. MALLAPPA.—Four licences have been given; one to Belgaum one to Bijapur, one to Bagalkot and one to Raichur, to start Textile mills on co-operative basis.

Then Sir, the paper is also a very important consumer article. Bhadravathi Paper Mill has expanded its production to 75 Tons a day. Mandya Paper Mill has proposed to expand its production. 5 new licenses have been issued including news print and we hope that they will be able to establish mills soon. As I said, the development of paper pulp is one of the industries in which Government is very much interested and a survey is being conducted. There are several consumer industries and I do not find time to refer to all of them. Licenses have been secured to various industries like chemicals, electrical electronics, engineering industries—in all 172 licenses have been secured during the period between 1960-64.

4-00 P.M.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it true that people are not coming forward in large number to start industries in Mysore when compared with Madras?

Sri K. MALLAPPA.—It is true Sir, In Madras private enterprise is coming forward, whereas here, it is shy.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What is the reason?

Sri K. MALLAPPA.—I do not know. Our people are more agriculture-minded and not business-minded. Industrialists in Madras have come forward earlier than in other states and they are industrial minded. Possibly on account of the development of industries and commerce much earlier than our State and people have more money, they have been able to start more industries compared to people of our State. I do not say that it is the only reason. Our people have not got so much of money as my Hon'ble friend thinks. Secondly people are shy to invest money on industries.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it your considered opinion?

Sri K. MALLAPPA.—It is not my considered opinion. This is my personal observation. This is what I feel is the cause. It is purely personal, and as a result of my observations during the past 2 and 3 years, I have come to this conclusion. Government is trying to give every possible encouragement with a view to draw people to invest on industries. Under state aid to industries Act liberal assistance is given to the old and new industries. Whoever wants to start industries is given every encouragement and the State is participating whenever they want any equity. An Industrial Investment and Davelopment Corporation has been registered recently mainly to assist the private sector industries. An economic survey has been conducted to explore the resources.

Sri SIDDIAH KASHIMUTH.—Instead of the Financial Corperation coming into scene and helping industrialists, is it not possible to establish industrial Mortgage Bank?

Sri K. MALLAPPA.—My friend has not properly understood the limit and scope of a Mortgage Bank. The Land Mortgage Bank is essentially a lending Bank. It looks more to the security side than taking any bold action to help the development of industries. Its approach is different. We are very backward. Not only we have to find funds, but we have to give every assistance to the development of industries. Our approach should be of a different one. It is not only lending money and securing the loan advances, but it is to take a bold step to help the industries and not merely look for securing the money lent for promoting the industries. That is the reason why the industrial development Corporation has been registered. It not only lends money, but also sponsers industries and will give assistance including technical advice and is also prepared to have project reports drawn up. So a techno-economic survey has been made. A preliminary report has already been submitted. There will be a final report and when the final report has been made, we will make available copies of the report to all the Hon'ble members to guide them on right lines to start industries. We are also trying to make all endeavours to attract foreign investment in the State. The Hon'ble members may know that our country requires foreign investment because we have to get foreign capital goods. It means foreign exchange and foreign exchange is in shartage now. So, we are now trying to attract foreign investment here so that they may bring not only foreign exchange so sorely required here but also the foreign technology required by our industries. Where private sector is shy or hesitant, the State is prepared to join private sector both Indian and Foreign to promote industries in the joint sector. Our State is a pioneer in this respect and we have already got several industries of joint sector like REMCO; Mandya Sugar Factory, etc. To induce industrialists of private sector to come forward, we are also now trying to offer some incentives. A Committee has been constituted with the Chief Secretary as the Chairman to get licenses land raw materials, and power, and all such things as expeditiousely as possible. Another Committee has been constituted to examine and recommend to the Government all incentives which will have to be given to industrial minded people.

It is said that Madras has given some incentives and Bombay has also given incentives. Similar incentives are now intended to be given in our State too, and that is why a Committee has now been constituted. With all these facilities, incentives and the active assistance by the Government, I hope that our people will come forward in large numbers and will establish industries. My Hon'ble friend Mr. Muckannappa was commenting that people in Mysore are not encouraged. I do not know what further encouragement we could give. We are prepared to give money, we are prepared to help them with technical known-how, we are prepared to give incentives and we are prepared to give them every possible assistance. But, our people are not coming forward to establish industries in spite of the assistance the Government is giving and they have to be blamed for that.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—There are several bottle-necks which mostly discourage them.

Sri K. MALLAPPA.—There are no bottlenecks. We cannot wait till our people come forward despite the facilities given. If they do not come forward, we cannot wait. People require consumer goods and they have to be supplied. Therefore, we will have to invite people from outside to establish industries for producing consumer goods which the people require.

Having said so much about the large-scale industries, I now come to Small-scale industries. Some Hon'ble Members critisized that very little has been done for the development of Small-scale industries in the State. This is not correct. A Small-scale industries Corporation has been established and has been working. We are prepared to further strengthen it to procure and supply the required machineries to industrialists on Hire Purchase basis. This Corporation has been asked to open raw material depots where industrial estates have been established with a view to make raw materials available to Small-scale industries in those places. Criticism was made that sufficient raw material is not being made available. Hon'ble Members will kindly remember that we are depending upon raw materials, particularly non-ferrous metal, on imports. Foreign exchange is very short. Our requirement of foreign exchange will be of the order of about 1,100 crores for defence and development. Our foreign exchange earnings will be about 800 crores and we are still short of about 300 crores. In view of the shortage, it is very difficult to get raw materials as much as we want for our small-scale industries. However, some raw material is made available. We are making our best efforts to distribute this raw material in an equitable manner. Unfortunately, there are so many bogus and spurious industries on account of which there is some dis-satisfaction from the genuine industries. But, under the circumstances, we cannot do anything better. Added to this, the price of imported raw material has gone up now. So, out of the foreign exchange that was allotted, we can hardly get 50 per cent. It means that the allotment will be further reduced by 50 per cent. This is the state of affairs, and that is why we have been appealing to our small industrialists and persons who intend starting new industries, not to depend upon imported raw materials but to use only the locally or indigenously available raw materials.

Reference was made to industrial estates. It is true that in every district we have proposed to have two industrial estates at least. But, there is difficulty of funds. However, we have done our best. Eight industrial estates have been completed with work-sheds and eight more are under various stages of construction. Next year, 1965-66 we intend taking some more. Every effort will be made to see that the industrial estates are established as early as possible.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—How many of them are functioning?

SRI K. MALLAPPA.—Please hear me a little patiently. I have already stated that there is power shortage and raw material is not available. In some places, there is power shortage, shortage of motors and shortage of transformers. These are to be provided before an industrial estate starts functioning. Nevertheless, we have been straining all our efforts to see that these facilities are provided. As and when money is available, we will try to extend the industrial estates to new places. At some places we have been appealing to organise Co-operative societies or Associations to build up industrial estates. If such organisations are able to collect about 20 per cent of the share capital, the State's matching share contribution will be given to them and the State will also give a guarantee to raise the balance amount required from the Life Insurance Corporation of India. Though this offer has been made, except one Society in South Kanara, no other Society has come forward to avail this offer of assistance. It is open to the people to organise themselves into Co-operative societies or any form of registered society and if they are able to collect the required initial share capital, the Government will help them not only to have the balance of the share capital but also the necessary loan also from the L.I.C. or some other financial organisation. The concept of industrial estates something different from what everybody has been having in mind. It is not construction of mere sheds. An industrial estate will not be an industrial estate with worksheds only. According to the real concept of an Industrial Estate, it should have worksheds, tool room and common facilities like a library, a place for the industrialists to meet, a showroom showing specimens manufactured in the Estate and banking facilities. These are the requirement if it is to be an industrial estate. Therefore, we are now trying to make these Estates real industrial estates. Arrangements are being made to provide all these facilities in every industrial Estate that we have established and similar facilities will be provided in the industrial estates which are going to be established hereafter. It means so much of money. It is better to have complete industrial Estates in a comprehensive sense, rather than putting up some sheds here and some sheds there without facilities being provided. It will not help small industries. That is the programme which we have now taken up and we want to have industrial estates complete in every respect. Than we also have been thinking of developing ancillaries wherever major industries are going to be established. Advantage will be taken of the establishment of major industries to encourage development of small ancillary industries to encourage development of small ancillary industries. This is being planned in fact. The new Government Electric Factory is going to be a major industry. We have been thinking of establishing some ancillaries there and already some have been encouraged. So, similar action will be taken wherever major industries are established to see that ancillaries are also established there. We have certain areas where major industries have been established. For instance, Bhadravathi is a major industrial centre. There is a steel plant; there is a paper plant; there is also a cement plant. It has become a major industrial centre.

(SRI K. MALLAPPA)

We have been thinking of establishing some small scale industries to derive the benefit of major industries in the rural parts. We propose to establish small scale industries in rural parts around these centres to derive the advantages that are there as a result of the existence of major industries. A survey has been conducted of places of major industrial centres in order to see that the benefit is used for starting small scale industries. A small-industrial survey of the State has already been conducted by the National Council for applied economic research and intensive survey of some Districts by I.S.I. and reports are made available. A list of small scale industries has been drawn up which can be taken up with advantage in the districts concened and our Assistant Directors have been instructed to give the necessary information and the necessary help to enterpreneure to start small scale industries in the Districts. That has been done by assistant Directors and I am glad that in some districts advantage has been properly utilised. For instance, in Bellary a large number of people have come forward to establish small scale industries. In order to help small scale industries, we have organised training of artisans. We have about 22 artisan training centres in the State. Formerly the sort of training which was being imparted in those training centres was not of the right type. We have now tried to improve the technology and better technology is adopted and in-service training is also given to the trainees in production *cum* training centres. We have about 8 production *cum* training centres where master craftsmen are employed and the trainees who come out from artisan training centres and taken to those production *cum* training centres where intensive in-service training is given to them. Thus we are trying to see that proper training is given to artisans in improved technology and some practical training is also given. It is all done with a view to see that these people are going to man the industries in the rural parts.

SRI SIDDIAH KASIMATH.—The amount provided for artisan centres is too small.

SRI K. MALLAPPA.—We are providing them with all the necessary equipment. Every equipment required for properly training them will be provided. There will be lathes; there will be other improved modern machines and we will make the trainees not only familiar with them but also make them handle them. A reference was made by Mr. Revannasiddappa that attempts are not being made for utilising coir which is available in abundance in his District. He suggested that there should be a rubberised coir unit established at Tiptur. Licence has been given to a private party in Tumkur District and I do not know why and for what reason the licencee has not established rubberised coir industry in his district. But I should like to assure my friend Mr. Revannasiddappa that the State is very keen in establishing a modern coir unit there. I cannot say where it will be, whether it is in Tiptur or some other place; however a most modern coir centre will be established somewhere

in Tumkur District. Some party from East Africa came to me to establish a rubberised coir unit and I have suggested to that party to have it at Tiptur. The party went there and he was very much pleased about the suitability of the place and I hope he will establish a unit there. Then next to our small-scale industries, arts and crafts are important. We have already established a corporation for the development of arts and crafts and all the emporia which the State was was running before the establishment of this Corporation have been taken over by the Corporation. The emporium at Bangalore and the Emporium at New Delhi have become very popular specially with the tourists.

Some more Emporia will be established in centres like Bombay and Calcutta. This has helped very much those craftsmen who have to earn their livelihood by arts and crafts. Arrangements are being made to improve arts and crafts. Designs will be given to them; raw material will also be supplied to them and we have recently decided to introduce quality control also with a view to improve the sales produced out of these arts and crafts. With all these, I hope that the arts and crafts of the State will develop.

4-30 P.M.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—You can reduce the number of salesmen in these Emporia because there are more than required.

Sri K. MALLAPPA.—That is the reason why we have decided to convert it into a corporation. Hereafter it will be running on business principles. The management will only have that number of employees which the quantum of business will justify. I think the management will have that amount of commonsense and that amount of business experience as to limit expenditure to the size of trade and business going on there.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—What I say is, they are more decorative than business-like in the sales emporium.

Sri K. MALLAPPA.—That is the opinion of the Hon'ble Member. But results are different. If my friend looks into the balance Sheet, he will be very happy to find that they are doing very well indeed.

This in brief is a sort of survey of the various schemes that this State intends taking up in order to develop the large scale industries in the State and also the small scale industries including arts and crafts.

Sri SIDDIAH KASIMATH.—Sir, what about the working of the hand-loom board and khadi-board ?

Sri K. MALLAPPA.—I know there are some defects in the Hand-loom Board and Khadi Board. Questions have been asked and I have given him an assurance that action would be taken.

Sri SIDDIAH KASIMATH.—Recently I have read in the paper that the ex-chairman of the Khadi Board and the Minister has got some differences about the Board.

Sri K. MALLAPPA.—Now the matter is under investigation. Accounts are being compiled. They are being audited and as reports are made, a small committee consisting of the present Chairman, Minister for Co-operation, myself and the Inspector-General of Police will sit together and review from time to time the action taken and we will also consider what action has to be taken further. I assure my friend that proper action will be taken to see that the affairs are set right in the Khadi Board as well as in other organisation where Government has invested money.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪು ಮತ್ತು ಇತರ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬಬ್ಬರಿಗೆ ಏಜೆನ್ಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ; ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ವೈಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Sri K. MALLAPPA.—My friend said that agencies should be split up and I think no business men will agree. After all, we are producing in order to earn profit but not to extend patronage for people in the district or in towns or cities. We must have the business going well. Where agents are doing their business satisfactorily from which we are able to earn profit and we are able to sell our goods, I do not see any reason why we should go about changing them. They may be making profits. Every body has to earn money; because of that it is not proper to change the persons and give patronage to others. But where the business is not being done properly and the factory is not able to get sufficient sales, then we will have to change that agency and give it to some other persons who are more active and who can do better and canvass business better. That is the sort of approach. That is the criterion—that we must be able to get a person who should be able to sell our products. The Soap Factory has now launched on a very big programme. The production will rise to 5000 tons. We intend that by modernising the Soap Factory and by adding some automation, we intend to raise our production to about 6000 tons, which will be about 400 per cent more. Therefore, we cannot take risks in changing the agents. Where our agents have been doing good business, we will continue them. Where they are not doing satisfactory business, we will have to change them. That is the policy that we have adopted.

Sri K. P. REVANA SIDDAPPA.—Gowder and Company. ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಆ ವಿಷಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿ.

Sri K. MALLAPPA.—I do not think it is proper to bring in names.

Mr. CHAIRMAN.—The matter has been cleared beyond any doubt.

Sri K. MALLAPPA.—It is not proper that we should refer to names of individuals here. I have made the policy of the management quite clear. Where business is very satisfactory and we have nothing to complain and where we have the best sales possible, I do not see any reason why that agent should be changed.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ವೈಸ್ ಏಜೆನ್ಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Sri K. MALLAPPA.—That is the opinion of my Hon'ble friend. After all, when we want to create units, these units must be viable. And the units must be capable of having some business as to give some income not only for themselves, but also to enable them to maintain their staff. There will be no use creating small uneconomic units which will not be able to meet sufficiently even the establishment charges and consequently all sorts of malpractices will come into existence, and it is very likely that the interest of the Factory will be jeopardised under such circumstances. Are we in a position to take such risks? When we are selling our products without any efforts through these agents and when we are earning profits, I should like to tell the Hon'ble Members, it is unwise to change them. The Soap Factory is the highest profit-earning factory of the Government. We are earning 17—20 lakhs with a production of 1500 tons. If our production goes up to 5,000 or 6,000 tons, it is likely that our profits will go up to 60 lakhs or 70 lakhs. Are we to take risks in a matter like this in cutting up and vivisecting these agency areas into small units and make them uneconomic? Are we to take the risk of appointing persons—'dark horses' without knowing what they will be able to do? When we have taken up a programme of expanding our factory, and when our products are selling already in a good market, should we take this risk?

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ......

Mr. CHAIRMAN.—The Hon'ble Minister has amply clarified it. I do not think the member needs any further clarification.

Sri K. MALLAPPA.—I have already taken much more time than was given to me.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮಾದಪ್ಪ ಗೌಡ.—ಆರ್ಟಿಸಾನ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಸೆಂಟರಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತ ಇರತಕ್ಕ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಿರಾಕಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಮ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಸೆಂಟರ್ ಆಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿರತಕ್ಕವರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘವೋ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದರೆ ಸಹಾಯ ಕೊಡಬಹುದು. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಕೇಳಿದರೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು, ಮೆಷಿನರಿ ಬೇಕಾದರೆ ಮೆಷಿನರಿ ಕೊಡಬಹುದು, ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬಹುದು, ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಸೆಂಟರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದ ಕಾಪರ್ ಮತ್ತು ಸ್ಟೈನ್‌ಲೆಸ್‌ಸ್ಟೀಲ್ ಕೋಟ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಈಗ ಸೇಕಡ 120 ರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ಟೈನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಉಪಯೋಗ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. It is not manufactured in our country. We have got to import it. Similarly, copper also has got to be imported. The prices of these raw materials also have gone up in foreign countries. Therefore, it is very difficult to get more quantities the amount of foreign exchange available

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ)

being limited and the prices have gone up. We are in a helpless position to get only 40 per cent and so it will be difficult to make this raw material available to all the industries. Therefore we have taken two actions in this respect. The first is not to encourage new industries depending upon scare raw materials and the second is to spot out the bogus and spurious ones and remove them so that the genuine ones might get the raw material.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What about the raw film industry ?

Sri K. MALLAPPA.—The Hon'ble Member knows it. The Tri-Acetate Chemicals Company has come into existence with a share capital of Rs. 4.25 lakhs. The installation of the machinery will soon start. It will be in Mandya and it will be manufacturing the raw material required for raw films and for plastic industries. In about 2 years it will be possible to manufacture the material required for raw film.

Then there was a point made about the M. S. K. Mills to which I forgot to reply. It was said that the Government have invested Rs. 64.5 lakhs and the criticism of the members was that this sum was paid to the creditors. Some dues had to be paid and we could not avoid making the payment. I can give the list of the dues :

Payment of arrears of wages, salaries, lay-off compensation for closure from 1962 to 1963 to the workers	Rs. 2.55 lakhs.
Payment of certain statutory dues like tax arrears, provident fund, sales tax, municipal taxes. etc.	9.56 lakhs.
Settlement of dues to Punjab National Bank to redeem the debentures	24.46 lakhs.
Gratuity etc., payable to retired workers who were removed	76,000
Advance to workers co-operative societies, consumers societies newly formed	27,000
Capital invested for conversion to hydel power ...	4.78 lakhs.
Interest paid to Finance Corporation ...	48,000
Payment to ex-Managing Agents and Principal shareholders	69,000

It will be seen that out of Rs. 64.5 lakhs only 69,000 has been paid to the ex-Managing Agents and Principal Shareholders and the balance of the amount has been utilized for purchase of cotton and this amount has not been used for payment to the creditors.

A point was made that Government was rash in making the investment knowing that the assets of the mill were not quite sufficient. That is not true. If the assets are now valued, they will be much more than the liabilities. We have several blocks of buildings and about 250 acres of very valuable land.

A committee has been appointed to go into the working of the mill. The work of the mill has been very much improved and we have turned the corner. In about a year with a bit of renovation of the machinery

we hope to earn profits. I should like to tell the House that after considering fully all the relevant facts about the Mill the Government have taken this action to invest this money and there is absolutely no risk. If the Government had not taken this action, the mill would have been closed. This is the only big industry in this backward district employing a large number of labourers who depend on this for their living and if the mill had been closed they would have been deprived of their means of livelihood.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, there was so much of controversy about the recovery of moneys spent by the Khadi Board Chairman. There are statements and counter statements by the former Chairman of the Board.

Mr. CHAIRMAN.—The matter has come up before the House several times in different forms. I do not think we need deal with it again.

Sri R. DAYANANDA SAGAR (Deputy Minister for Sericulture).—Sir, Sericulture is a very important agro-industry in Mysore State engaging nearly a million of people in this State directly and indirectly. India is the fourth largest silk producing country in the world and Mysore State itself answers to the extent of 80 per cent. We have, on the Government side, Filature Units—one Spun Silk Mills at Channapatna the Silk Weaving Mill at Mysore. This is a very important silk producing State in India and as my friend Sri M. C. Basappa rightly said, the headquarters of the Central Silk Board should be in Mysore. We entirely agree with him and we, on our part, have stressed the importance of the Headquarters being at Bangalore and we have written to the Central Government more than twice. But they have their own reasons. The Chairman of the Central Silk Board at present happens to be the Textile Commissioner and for administrative convinience, they have fixed Bombay as the centre for this Board. At any rate we will take up the question with the Central Government again to see that the headquarters is shifted down to Bangalore. The Hon'ble Member also suggested that since we produce nearly 80 per cent of mulberry silk, we must get more air from Government of India. As a matter of fact, Government of Mysore have asked Government of India to give us 13.5 crores as against 1 5 crores for the IV Plan. We have drawn up a very ambitious scheme in the Plan so that we may be able to increase our acreage under mulberry from 1,85,00,000, acres up to 2.25 lakhs of acres by the end of the Fourth Plan. We also hope to increase the production of silk from 22 lakhs pounds that is being produced to-day to 30 lakhs pounds. We are to-day short of 6 lakhs pounds for internal consumption itself and we have got a very ambitious programme and we hope and trust that we will be able to improve the export also which is very important.

Therefore, by the end of the Fourth Plan we have schemes to develop this industry on Co-operative lines, and we have asked the Central Government more than 13.4 crores in the Fourth Plan. We have proposed to afford special facilities to the Scheduled Castes and Tribes and

(SRI R. DAYANAND SAGAR)

improve the backward areas. We have also plans to develop the non-mulberry silk and also improve the regional research station at Mysore. In the non-mulberry silk we have the tussor variety discovered in the forests of Belgaum. Regarding tussor, it is a achievement of this Government during its regime. This tussor is existing throughout our forests in the western ghats. If the mulberry silk worm eats mulberry, this tussors is a special kind of worm which lives upon ten varieties of forest leaves which are abundantly available in our forests. If this is to be developed into its full stature, I think, that section would be two to three times bigger than our sericulture department. Therefore, we have proposed in the Fourth Plan, Schemes for the development of this tussor silk. We have conducted experiments at Belgaum and we have been able to produce this tussor silk. The development of this will provide employment to lakhs of people. Sri Basappa referred to the chacky centres and said that they are not very satisfactory though they were serving the purpose. I may inform the Hon'ble Member that the Chacky Centres which are functioning at present are doing satisfactory work and helping to a great extent the rearers and it minimises the labour to a great extent. And these centres have become very popular and people asking us to give them more and more of such centres. At present, they have helped nearly 5,000 rearers in the State.

5-00 P.M.

While talking on the filatures, my friend said that nearly 80 per cent of the cost of raw silk is the cost of cocoons and that there should be a *pucca* purchasing organisation. I may state here that the Government has understood the importance of putting the filatures on firm foundations and in furtharance of that, a committee has been set up under the chairmanship of the Deputy Minister to go into the working of the filatures. The committee is diving deep into the matters and would like to find out what are all the difficulties and rectify as far as possible the defects and try to erase losses and make profits.

SRI SIDDIAH KASIMATH.—Has the committee visited some of the places?

SRI DAYANAND SAGAR.—Yes. The filatures are at present consuming nearly 20 per cent of the cocoons produced in the State. Government has been keeping these filatures in spite of the fact that they have been losing for a considerable time because they help to maintain the stability of the prices in the sericulture world. If the filatures were not to be there, the prices of cocoons are likely to go down and when prices go down, the sericulturists will not be interested in growing mulberry and rearing silk worms in which case production of silk itself may go out of the State. Silk being such an important industry which we cannot do away with and since nearly 2 lakhs of families and 10 lakhs of people indirectly depend upon this important industry, Government is anxious to see that the silk industry survives. Of late, we have found that in two

filatures viz. Kanakapura and Kollegal, not only losses have been erased but we have also seen traces of profit in them. The Kanakapura filature led the others and every month we are having meetings with the Director of Sericulture and the General Managers of the different factories where we discuss in detail the cost structure and other matters item by item and try to reduce the losses as far as possible and this has yielded happy results. The filatures have lost and lost for so many years. Now, we are happy to see traces of profit in the filature industry which I feel really proud of.

My friend also said that test reeling is not done in the filatures when the filature representatives go to buy cocoons. As a matter of fact, test-reeling is being done and recorded for future guidance. It was suggested that rearing of foreirace cocoons is not done well and that it is not supplying the demand. As a matter of fact, the Department has got enough farms now which produce sufficient quantities of layings to meet the entier demand of the State. My Hon'ble Friend Sri Venkatai Gowda said that there is a sort of foul play in the cocoon markets and he said that agents and not rearers go to the markets to sell their cocoons. According to the Act, the rearer or his representative can go to the market and sell. We cannot, according to the Act, prevent his representative from going to the market and selling. Nowadays, the sericulturists are getting educated and they know that if they do not themselves go to the market, their profits will be reduced. Therefore, more and more rearers are going to the markets to make their sales.

My Hon'ble Friend Sri G. Venkatai Gowda also said that no new races have been evolved in this State. If my friend had read in the newspapers about the evolution of the Mysore Princess which is a feather on the cap of the research scholars in the State, he would not have made that remark. This new race is a wonderful thing and it actually gives double the quantity of silk of a quality not inferior to the Japanese silk which is supposed to be the best in the world.

Smt. K. S. NAGARATNAMMA (Gundlapet).—But it is not a sure crop. That is the difficulty.

Sri R. DAYANAND SAGAR.—Rome was not built in a day; it takes time. Now, this new race has been evolved. We have tested it at the field level and it has been successful to a very great extent. Before giving it to the public, we have got to make further experiments because we do not want the public to lose. After we are completely satisfied with the results, we would like to give this new race to everyone and see that there is an actual revolution in the sericulture industry.

My Hon'ble Friend Sri Muckannappa commented upon our visits to Japan. Immediately on our return, the Hon'ble Minister for Forest and Sericulture and myself had an occasion to visit the Legislatur's Home and we arranged a film show-talk. I hope and trust that the Hon'ble Member who was then present was also convinced about its utility. We showed him how in Japan silk works are reared and so many other things.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I was convinced about the development in Japan and not here.

Sri R. DAYANAND SAGAR.—We were able to see the automatic basins in Japan. They were producing a good lot of silk and we were much impressed by the working of the automatic filature units. We thought that the same automatic machines which are capable of producing 1-40 silk should be established here. Experiments are going on and immediately on our return we sent suffiient quantity of cocoons for test reeling.

The results are coming in. In the first instance, everything will be discouraging. We are not discouraged by one or two discouraging reports, but we are pursuing. What is needed is actual manipulation of the machinery to suit to our cocoons because our cocoons are smaller in size and with less silk content. Now, we are having the Mysore Pricess and they are having more silk contents. When we actually improve our silk cocoons it will be possible for us to adopt to this automatic reeling system.

Also during our visit to Thailand we were able to observe the toy silk. Toy silk is inferior to Mysore silk, but yet this toy silk has been making great headway in foreign markets. Having observed this we have begun to manufacture toy kind of silk and we have also spoken to our merchants in the State to produce toy kind of silk to meet the export market.

Having seen research at its helm in Japan we have now provided for improving the Regional Research Station at Mysore with a view to see that lot of improvement takes in sericulture. We have also observed a deadly disease called Flachery to the silk worms. We saw scientists conducting experiments upon this disease which were partly successful. We have asked our research people to conduct research on those lines.

Then, apart from the 3 filatures, we are running the Spun Silk Mills. It was being run by a private agency and it had gone into liquidation, but the Government took over this mill in 1960 at a cost of Rs. 16,00,001. In 1961-62 we incurred a loss of Rs. 1,53,830. We worked the mill again and in 1962-63 we made a profit of Rs. 1,35,482. In 1963-64 we made a profit of Rs. 4,05,294. This shows how nicely this silk industry is progressing.

We are also running a silk factory in Mysore City. This was established in 1932. It made a net profit of nearly Rs. 2 lakhs in 1963-64.

Therefore, Sir, in this department considerable progress has been made, but we are not satisfied with what has been done. We are leaving no stone unturned in trying to put this industry on a firm foundation and see that revolutionary developments take place in this department.

Thank you, very much.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You did not mention about the loss at Kollegal and Kanakapura.

Sri R. DAYANAND SAGAR.—In Kollegal and Kanakapura in recent months we have been able to see profits because we have been going deep into the working of the mills and trying to see where there are exactly defects and we are trying to eliminate those defects. A committee is now going into the working of the filatures and the report of that Committee is awaited..

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ತಾವು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮದೇಶದಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ರೇಷ್ಮೆ ಕ್ವಾಲಿಟಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ?

Sri R. DAYANAND SAGAR.—I have been telling what action we have taken after coming back. Some results have been achieved. After all, Rome was not built in a day and it takes time. Research is a evolutionary process. We have got to send out officers again to pursue what we have seen. All these have to be done.

Smt. K. S. NAGARATNAMMA.—What is the progress made by Matka and Tussore ?

Sri R. DAYANAND SAGAR.—We have established experiments station at Belgaum where tussore silk has been successfully developed under semi-domesticated conditions. Nowhere is this being done. Even though tussore has been there for a long time it is grown only under natural conditions. Since we have been doing mulberry silk for a long time we have applied that science of mulberry silk cultivation to tussore also and we have been successful to produce tussore silk under semi-domesticated conditions.

† **Sri MAQSOOD ALIKHAN** (Deputy Minister for Mines).—Sir, I am greateful to those Hon'ble Members who while speaking on the Industries Demand made certain valuable suggestions in regard to the investegation of our mineral resources and the exploitation of minerals in the State in the public sector. The Hon'ble Member Sri Siddaiah Kashimath referred to the investigations that were carried out by the Department for finding out the gold deposits in Kappadguda range of Sirhatti taluk. We conducted this investigation in the year 1961-62 and we spent about Rs. 1,25,000 on this. We went down to a depth of below 500 feet and certain samples were taken. We found that the gold bearing reef was about an average 9 inches thick and the average gold content was 2.20 pennyweight per ton. After exploration was conducted on account of our limited resources we requested the Government of India to take up the survey, but they thought that it was rather an uneconomic proposition. For the second stage investigation we need at least Rs. 5 lakhs and so we turned to the Government of India with the hope that they would be able to invest this amount, but we got reply that it was not possible for them to take up this investigation. I think that the situation has now changed. Very recently we read a report that the Geological Survey of India is very anxious to take up the gold survey in different parts of the country and so we will again be able to move this matter with the Government of India to take up the second stage investigation of this mine.

(SRI MAQSOOD ALIKHAN)

Sir, Hon'ble Member Sri H. R. Keshava Murthy referred to the practice of giving leases for a number of years and he said that in his region certain leases were granted for a period of 60 years or so. As the Hon'ble Members know so for as mining concessions are concerned, we are governed by the Mines and Minerals Act of 1957 which is a Central Act. Provision has been made in this Act that mining leases can be given for a period of 20 to 30 years. Again these leases can be further leased for a period of 23 to 30 years. So, it is not the intention either of the the Central Government or the State Government to creat any monopoly. It is necessary to conserve the mineral wealth of the country and to get mining done systematically by the lease holders. As a safeguard against haphazard mining and as a measure of conservation of these mines these provisions have been embodied in the Act.

Another Hon'ble Member Sri T. D. Devendrappa said that in Shimoga District there is a hilly region that contain gold deposits. The matter will be looked into and if the department comes to the conclusion that this range should be got investigated by the Government of India then the matter will be taken up with the Centre.

As regards surveys, it is difficult to take up surveyes in each and every part of the State on a large scale. Our resources are limited. We have planned schemes and we have certain minerals which we think on them are based certain industries and we have to take such minerals on priority basis. We have taken up surveys in the State of such minerals. We have taken up surveys of iron ore, calcium, bauxite, gypsum and other things. About copper we investigated in a place near Kalyadi in Kollegal Taluk. As regards Kalyadi the difficulty is that this area has been leased out to a certain person who is not interested in investing a huge amount. A huge amount will have to be invested on copper like on gold and it is not within the competence of the State to conduct surveys of these minerals.

Some Hon'ble Members referred to the working of the Board of Mineral Development and in that context they refered to the sale of lorries by the Board. I may submit that so far as the Board of Mineral Development is concerned, a person will not be able to appreciate the difficulties if he is not in touch with the current international market condition. Which day by day is dwindling. So far as iron ore is concerned, there are transport difficulties and other things. It would be a matter of interest to this House if I say that about five years back when we started this iron ore exploitation by the Board of Mineral Development, the international prices were favourable and we were not controlled even by the State Trading Corporation. Now Minerals and Metals Trading Corporation has come in and we have to quote prices which they think are acceptable so the prices of iron ore have gone down by at least Rs. 8 to 10 whereas our cost of production has gone

up. The mining cost, transportation cost, all have gone up with the result the Board of Mineral Development could not get such profits as one would like it to get. We are doing our best. If the international situation improves we will be able to make good profits. But, so far as iron ore is concerned the chances are not so bright and that is why the State Government has thought fit to engage the attention of the N. M. D. C. a Government of India Undertaking, They have taken exploitation of iron ore in the country on a large scale. They have mechanisation, and transport facilities. They have taken up surveys in some areas. In our State they have taken up surveys in places like Ramadurga, Bellary-Hospet sector, Kotebare in North Canara and Kudaremukha. I think they will be able to invest not less than Rs. 30 to 50 crores on these projects if they are convinced that they are economic and acceptable quality of iron ores are there.

As regards our decision to sell away the lorries we had about 120 lorries and when we purchased these lorries we did it with a view to see that we will not remain at the back and call of the transport operators, who were asked to transport from mine heads or railway heads. We were experiencing difficulty to negotiate with them and we thought that we can have a fleet of lorries for ourselves and manage them properly and later on transport ore to the ports or railway heads. But our experience has shown that the lorries were not managed with that much of efficiency that was required to maintain that fleet. Later on we took a decision that it was better if we do a away with the lorries. By selling those lorries I do not think we will be incurring any loss because we have taken into account the book value and we have made offer to those contractors who will be able to take ores from the mine heads. Some are sold on the book value and others, we are negotiating with certain parties—contractors—and I think all these lorries will be disposed of in a short period and the Board will be able to recover at least the book value.

I think I have answered the questions raised by Hon'ble Members. Thank you.

Smt. GRACE TUCKER (Deputy Minister for Education).—Mr. Speaker, there was a reference by the Hon'ble Member Sri H. R. Keshav Murthy to the Archaological Department and historic monuments of the State falling into decay and that sufficient attention has not been paid in that respect. I wish to submit that there are three circles which are working in the State. The Mysore State does not form one Circle in itself. There are three circles one is working from Madras comprising old Mysore, Coorg and Mangalore the second Circle is working from Aurangabad covering Bombay Karnatak area, some parts of Gulbarga, Bidar and Hyderabad area and the third circle is covering Bellary and works for Visakapattinam.

Sri G. V. GOWDA.—Why not have one circle?

Sri B. D. JATTI.—That is what is attempt.

Smt. GRACE TUCKER.—We are having about 600 monuments of varying degree of importance. Many of these monuments come under the Central Government.

They will come under the three Circles. But it is not possible at present to help because these Circles are constituted not on the basis of the boundaries of induviduals states but on the basis of the number monuments and the continuity of the areas and administrative conveniences. Now they have started survey whereby they have take more important monument while others (deprotected) come over to the State. This survey will take some time and after that they will reconsider our request for separate circle. If there are monuments which are deprotected and which come under the State and if information is giving to us about them or if the Director of Archsecology realises that is difficulty with regard to the monuments, immediately we shall try to setright monuments and see that they are protected.

5-30 P.M.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Our museums in Lalbagh and Cubbon Park are very poor. May I know whether the Government intends to improve them so as to attract people and also educate those who visit them?

Smt. GRACE TUCKER.—We have recently opened the museum Annexe as a second part of the musuem. We have got a few pieces of sculptures. If the Hon'ble Member visit the museum he will find there is difference. Still we are making attempts to make it better.

Mr. CHAIRMAN.—I will now put the demands to the vote of the House. The qnestion is :

> " That the respective sums not exceeding the amounts shown in the list of demands circulated to the members be granted to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending with 31st day of March 1966 in respect of demands numbers 14, 16, 24, 28 and 44."

The motion was adopted.

(As directed by the Chair the motion for Amended for grants which were adopted by the House are reproduced below:...

DEMAND NO. 14, SUPPLIES AND DISPOSALS

25. Supplies and Disposals

" That the sums not exceeding Rs. 53,55,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1966, in respect of 'Supplies and Disposals'."

DEMAND No. 16, SCIENTIFIC DEPARTMENT

27. Scientific Departments

" That a sum not exceeding Rs. 22,84,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1966, in respect of 'Scientific Departments'."

DEMAND No. 24, INDUSTRIES INCLUDING SERICULTURE.

35. Industries.

" That a sum not exceeding Rs. 12,27,93,600 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year the period ending 31st day of March 1966, in respect of 'Industries'."

DEMAND No. 28, CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

40. Capital Outlay on Industrial Development.

" That a sum not exceeding Rs. 50,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1966, in respect of 'Capital Outlay on Industrial Development'."

DEMAND No. 44, INDUSTRIAL AND ECONOMIC DEVELOPMENT.

96. Capital Outlay on Industrial and Economic Development.

"That a sum not exceeding Rs. 4,80,76,000 be grunted to the Government to defray the Charges which will come in course of payment during financial year for the period ending 31st day of March 1966, in respect of 'Capital Outlay on Industrial and Economic Development'."

DEMAND No. 26. LABOUR EMPLOYMENT.

Sri D. DEVARAJ URS (Minister for Labour, Housing and Transport).—Sir, on the recommendation of the Governor of Mysore, I beg to move :

> "That a sum of not exceeding Rs. 88,48,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1966, in respect of Labour and Employment".

Mr. CHAIRMAN.—Motion moved :

"On the recommendation of the Governor of Mysore, that a sum not exceeding Rs. 88,48,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1966, in respect of Labour and Employment".

Sri S. RAJAGOPAL (Kolar Gold Fields).—First of all I want to say that the work of the Labour Department as a whole is not satisfactory. The reason for this is that this Department is always having frequent change of officers. The frequent changes in respect of Labour Commissioners in this Department makes the position worse. If one Commissioner is continued for some years, he will be in a better position to take care of things in a proper way and make the Department perfect. But unfortunately this Labour Commissioner himself is being changed every six months, or even thrice a year. This sort of thing will lead to the instability of the Department. Because of frequent change of Officers, we will not be in a position to expect satisfactory work from this Department. Therefore, I request the Labour Minister to take care of this situation and see that this is not repeated. I request the Labour Minister to put a man at least for three or four years as Labour Commissioner, so that he will be able to know things properly and carry on the work without any disturbance. To understand things, it takes some years for a new man, because the problems are such. So, I request the Labour Minister to take note of these things and keep a man as Labour Commissioner atleast for three or four years.

Another point about which I want to tell something is this Labour Inspectorate. The work of the Labour Inspectorate which has to conduct inspection and enforce laws and rules in accordance with the Act is not satisfactory. The Officers who are appointed for this work alone are not in a position to discharge their duties properly. The vacancies of Labour Officers and Employment Officers are not filled up by this Department for months together and years together. This sort of thing will never improve the efficiency of the Department. Wherever the vacancies exist, they should be filled up immediately to see that the work goes on without any disturbance. Here again, I want to say that some of the Labour and Employment Officers are not permanently kept there. They are kept on temporary basis. Because of that they are not able to draw their T.A. properly and even their pay is not satisfactory because they are considered as Second Division and First Division Clerks. Even though they act as Labour Officers, their position is insecure with the result they will not be able to discharge their duties properly. So, I request the Labour Minister to take some care to see that these vacancies are filled up as early as possible and these people are kept on a permanent basis. Otherwise the work gets spoiled because they are temporary not having any enthusiasm to work in this Department.

As regards the implementation and evaluation Departments; I would like to know what sort of work is done so far. There is a lot of complaints from the Labour that the employers have not implemented the existing rules or the agreed proposals by the Labour and Employers. I want to know what action has been taken to remove these complaints. Unfortunately, because of this Departmental laziness, we are not able to get anything

(Mr. SPEAKER in the Chair).

I request the Hon'ble Labour Minister to see how best this Implementation and Evaluation Department Officer will be active at least to the extent possible. If not, it is better to wind up this post itself. I expect the Hon'ble Labour Minister, in his reply, at least to say what sort of work this Evaluation Officer has done so far. A Committee was appointed to implement the existing rules and evaluate the work so far done in this Department. But, a stage has now come to appoint another Committee to evaluate the work of this Evaluation Committee itself. With regard to the prosecution against the employers who do not implement the rules and regulations, I do not know what action has been taken by this Committee and what improvements they have suggested. I would like to know from the Hon'ble Labour Minister whether any complaint has been lodged against any employer who has not implemented the rules and regulations and if any complaints have been lodged whether any action has been taken so far.

Mr. SPEAKER.—Is it not better if the Member is more precise? If the whole range of things is there, it will be difficult for the Hon'ble Minister to trace it at this stage. It would have been better if he had applied his mind a little earlier. Otherwise, it becomes vague and general.

Sri S. RAJAGOPAL.—I fully agree with you, Sir.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member must catch the Minister very well if he comes to grips.

Sri S. RAJAGOPAL.—In the case of other Departments, we are getting annual reports, whereas we are not getting any report about this Department. We do not know what improvements they have made and what sort of work is being done in this Department. To know the working of the Department, the publication of a booklet or a report is necessary so that the public may know the activities of the Department. That suggestion for the publication of Booklet or a Report with regard to this Department is pending before the Government. Without the report, we will not be in a position to understand the activities of this Department.

As per rules and regulations, in Plantation areas, the employers are bound to provide rugs, drinking water, medicine, housing, etc., to the employees. But, most of the employers have not implemented this.

Mr. SPEAKER.—Why not look at any one area?

Sri S. RAJAGOPAL.—In Coorg Plantation area, the employer has failed to provide these facilities to the employees. In this connection, a complaint has also been lodged, but I do not know what action has been taken against the employer. I would like to have a clarification from the Hon'ble Labour Minister in this behalf.

Mr. SPEAKER.—Why not the Member look at these things also chronologically so that it will be easy for them to find out ?

Sri S. RAJAGOPAL.—In States like Kerala, to have some sort of understanding between the employer and the employees in Plantation areas, they are having Consultative Committees. In our State, there is no such Committee. If we have such Committees in our State, it will help to have a smooth running of the Plantation and to avoid complaints. Therefore, I would like to suggest to the Hon'ble Labour Minister to have such Consultative Committees in all the Plantation areas in the State.

Mr. SPEAKER.—In Mysore, they have been working under an agreement ; in Kerala, I am more than doubtful.

Sri S. RAJAGOPAL.—My suggestion is to have better understanding between the employer and the employees.

Sri D. DEVARAJ URS.—The Hon'ble Member is suggesting to have Committees on the same lines as in the regular industries.

Mr. SPEAKER.—So that there may be better touches !

Sri S. RAJAGOPAL.—Regarding the conciliation proceedings, the existing procedure is that the confidential reports of the Conciliation Officer have to go to the Labour Commissioner and then come to Government. This leads not only to delay but is subjected to mischief being played by the Clerks of the Labour Commissioner's office. I was told that some officials of the Labour Commissioner's office are revealing information to the concerned parties and putting the Conciliation Officer into an awkward position. If the conciliation report comes direct to Government, Government can take action on that and the delay is avoided. I request the Hon'ble Labour Minister to consider this aspect and if possible, to get the confidential report of the Conciliation Officer direct to Government instead of through the Labour Commissioner.

Sri D. DEVARAJ URS.—I am not able, neither to appreciate nor to understand what my Hon'ble friend means.

Mr. SPEAKER.—Whenever there are conciliation proceedings, the Labour Inspector goes and tries conciliation ; if he susceeds the matter ends, but if he fails, he has to report. The suggestion is, instead of the report going to the Commissioner, why not send it direct to Government, because he apprehends mischief from the Clerks of the Labour Commissioner's office.

Sri D. DEVARAJ URS.—The conciliation report of the officer goes to the Labour Commissioner for further scrutiny and the final report comes to Government from the Labour Commissioner after scrutiny with his recommendations.

So, before the report reaches the hands of the Government, I think if the report were to come to Government, with the remarks of the senior-most officer, i. e., Labour Commissioner, it will very much facilitate the decision of the Government either to refer or not to refer. I do not know why the State Labour Commissioner giving his remarks should be avoided. If that were to delay matters, the remedy does not lie this why. If there is any delay in any specific instance, it is for the Government to pull them up and see that the report comes to Government much earlier.

MR. SPEAKER.—On the other hand, if it comes through the Commissioner, there is a chance of agreement. Unless it be at the higher level, at the Minister level some leader may come and interview the Minister, at the Secretary's level, there cannot be compromise. But if any directions are sought by the labour officer or inspector, then the Commissioner can settle it. That way also it is useful.

SRI D. DEVARAJ URS.—I may also add one more point, As you very well know, the Labour Commissioner in addition to his being the Commissioner, also happens to be the Chief Conciliation Officer of the State. Even at that stage, there is another chance given to both the parties either to reconcile their dispute or the Commissioner himself may take it up and see whether any settlement could be brought about or not. That chance is also there.

MR. SPEAKER.—He is a touring Officer. He can go to the spot and try to handle it. He is clothed with power.

SRI S. RAJAGOPAL.—I have suggested this not to avoid labour Commissioner interfering with this report at all. My suggestion is instead of the Report going to the Labour Commissioner's Office, let it come to the Secretariat here and even the Secretariat could use the Commissioner's influence and obtain information at this level also. While appreciating the Hon'ble Minister's remarks that in future it would not happen, I think it is not possible to avoid delays. Delays have happened in the Department for months and years. Otherwise, I would not have suggesting this thing. I want him to consider my suggestion and let the report instead of going to the Commissioner, come to the Secretariat and let the Secretariat deal with it instead of the Labour Commissioner dealing with it. I once again request the Labour Minister to consider my request.

Regarding Registrar of Trade Unions, I must say that the Department will not take action even though some of the trade unions do not submit their accounts for years together and recognition of Unions are continued. I can understand about recognition question because after registration it depends upon the strength of the union and their work. If there are more than 7 members, they can form a Union according to the rules and regulations and they can have their own existence. But there are some rules which bind the Union to send their returns regularly to the Department. Some of the unions have not sent their returns so far and some of the Unions have not conducted their general body meetings so far. Even then, the trade unions are kept alive. If the Registrar of Trade

(SRI S. RAJAGOPAL)

Unions does not take necessary action, how can the Unions flourish and how can they meet the necessities of the workers ? For instance, I can submit one reference here. I have written a letter and it is said that it is under the consideration of the Government. If small things are not taken up by the Department and if they are not properly scrutinised, how can we expect the Unions to function ? Trade Union rules permit people to get Unions registered by the Department. That alone should not be the criteria for registration of Unions. We must avoid rival unions, and that problem has to be considered. The Government may say that rules permit every 7 people to organise unions and registration has to be given to them. In the meanwhile, the Government is the biggest employer and it is their responsibility to see that unions which are not at all working are eliminated. The Registrar of Trade Unions should find out how much it is possible for him to wind up these trade unions.

Sri D. DEVARAJ URS.—Am I to understand him to say that the Department should take stricter measure in the case of Unions not giving returns in time ?

Mr. SPEAKER.—Do you mean that recognition should be facilitated rather than hindered by adhering to minor rules ?

Sri D. DEVARAJ URS.—He wants greater vigilance on the part of the Registrar of Trade Unions to go into accounts and annual returns and general body meetings of Unions and see that such of those unions which do not adhere to those rules are removed out of the Register.

Mr. SPEAKER.—Is it recognition or disaffiliation ?

Sri S. RAJAGOPAL.—I am telling about registration itself. Recognition question concerns the Labour Department as well as the Employer. Even some of the Unions which have not at all been able to exist are going on existing because of the tolerance shown by the Department.

Mr. SPEAKER.—That kind of favouratism should not exist.

Sri S. RAJAGOPAL.—Even though Unions do not conduct general body meetings for years together and even though they do not submit returns for years together, action is not taken.

Mr. SPEAKER.—I understand.

The House will now rise and reassemble tomorrow at 12 NOON.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Wednesday, 24th March 1965.

WD 4889—GPB—500—5-8-65